

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

**Torsdag den 14. marts 2002 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 150/02 Københavns Tekniske Skole
  - 151/02 Storkøbenhavns efter- og videreuddannelsesudvalg
  - 159/02 Vinduesrenovering på Skolen ved Sundet og Nyboder Skole
  - 142/02 Udtalelse til Indenrigsministeriet om hoftebeskyttere
  - 158/02 Udtalelse til Integrationsministeriet om ændring af udlændingeloven
  - 141/02 Personalesituationen i hjemmeplejen
  - 155/02 Genoptagelse af førtidspensionssager
  - 146/02 Udvidelse af Carlsberg Bryggeriernes integrerede institution
  - 152/02 Udtalelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet om Tolkeformidling
  - 154/02 Ny p-ordning i brokvartererne
  - 147/02 Busterminal på Nordhavn Station
  - 148/02 Fjernelse af dækningsgrave år 2002
  - 143/02 Fjernvarmeledninger ved Dampfærgevej
  - 144/02 Fjernvarmehovedledning ved Islands Brygge
  - 157/02 Medlemmer til ELFORs repræsentantskab
  - 145/02 Forberedelse af Miljøfestival 2002
  - 149/02 Sjællands Symfoniorkester
  - 156/02 Ændring af vedtægter for Københavns Idrætsanlæg (KI)
  - 164/02 Ændring af vedtægter for institutionen Byens Huse
  - 167/02 Forlængelse af valg til Huslejenævnet, Ankenævnet og Byfornyelsesnævnet
  - 162/02 Kontaktudvalget for Storkøbenhavn
  - 163/02 Revisionsudvalget
  - 160/02 Medlemsforslag om nedgravning af metroen
  - 161/02 Medlemsforslag om oprettelse af en Øresundsmiljøskole
  - 169/02 Forlængelse af orlov
  - 153/02 Rapport
  - 137/02 Personalesag
- 

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): God aften. Mødet er åbnet.

I dag og i morgen holder Kommunernes Landsforening delegeretmøde, og derfor har vi afbud fra overborgmesteren, fra borgmester Inger Marie Bruun-Vierø og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, da de alle sammen deltager i KL-delegeretmødet. Så har vi modtaget afbud fra Jesper Christensen, Winnie Larsen-Jensen, Charlotte Wieth-Klitgaard og Tanwir Ahmad.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 23 sager, hvoraf 2 skal behandles for lukkede døre. Herudover er der udsendt en tillægsdagsorden med 2 punkter. Det drejer sig om følgende sager:

Sag 163/02, der omhandler udpegning til Revisionsudvalget, og sag 164/02, der omhandler ændring af vedtægter for institutionen Byens Huse.

Så har jeg modtaget 2 sager uden for dagsordenen. Sagerne kan under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen. Det drejer sig om følgende sager:

Sag 167/02, der er en sag om forlængelse af valg til københavnske huslejenævn m.v., og sag 169/02, der er en sag om forlængelse af Peter Skaarups orlov til den 26. maj 2002.

Listerne over sagerne på tillægsdagsordenen og sagerne uden for dagsordenen er omdelt på pladserne. Jeg vil foreslå, at sagerne indplaceres således:

Punkt 1 på tillægsdagsordenen, altså sagen om Revisionsudvalget, behandles efter punkt 19 på den ordinære dagsorden.

Punkt 2 på tillægsdagsordenen, den med Byens Huse, behandles efter punkt 18 på den ordinære dagsorden.

Punkt 1 uden for dagsordenen, den om forlængelse af valg til de københavnske huslejenævn, behandles efter sagen om Byens Huse, altså før punkt 19 på den ordinære dagsorden.

Punkt 2 uden for dagsordenen, den med forlængelsen af orlov, behandles efter punkt 21 på den ordinære dagsorden som den sidste sag for åbne døre.

Så har vi modtaget en indstilling om, at punkt 2 på den ordinære dagsorden, det er den, der hedder Storkøbenhavns Efter- og Videreuddannelsesudvalg, trækkes af U & U-forvaltningen fra dagsordenen.

Så skal jeg høre, om der er bemærkninger til noget af det, jeg har sagt? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

---

#### 1) BR 150/02. Københavns Tekniske Skole

Indstilling om, at der udpeges et medlem til bestyrelsen for Københavns Tekniske Skole. (Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Sagen blev behandlet i Borgerrepræsentationens møde den 17. januar i år, hvor jeg fik bemyndigelse til at modtage et navn fra hver af de 2 valggrupper. Uddannelses- og ungdomsforvaltningen indstiller nu, at der ifølge vedtægterne kun skal udpeges 1 medlem til bestyrelsen, og denne plads tilfalder den store valggruppe.

Jeg har ikke modtaget et navn. Jeg skal høre, om der er nogen, der her kan sige et navn; ellers må jeg bede om bemyndigelse til, at Sekretariatet snarest muligt modtager et navn.

**Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet.**

=====

#### 2) BR 151/02. Storkøbenhavns efter- og videreuddannelsesudvalg

Indstilling om, at kontorchef Dorrit Christensen udpeges som medlem til CVU Storkøbenhavns efter- og videreuddannelsesudvalg.

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Sagen blev trukket fra dagsordenen ved mødets start.

=====

### 3) BR 159/02. Vinduesrenovering på Skolen ved Sundet og Nyboder Skole

Indstilling om, at der gennemføres facade- og vinduesrenovering på Skolen ved Sundet for 3,4 mio. kr. og facade- og vinduesrenovering på Nyboder Skole for 2,2 mio. kr.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

### 4) BR 142/02. Udtalelse til Indenrigsministeriet om hoftebeskyttere

Indstilling om, at udkast til udtalelse i anledning af lovhjemmel for indkøb og tildeling af gratis hoftebeskyttere til plejehjemsbeboere fremsendes til Indenrigsministeriet.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

**Bente Møller (Ø):** Altså jeg vil ikke undlade at bemærke, at det undrer mig meget, at Socialministeriet synes, det var rigtig dårligt, at vi i Københavns Kommune lavede et forebyggende projekt i forhold til ældre, der er truet af hoftebrud, når de falder, ikke mindst fordi Det Konservative Folkeparti ved 4 af deres tidligere folketingsmedlemmer inklusive den nuværende socialminister, Henriette Kjær, i samlingen forud for folketingsvalget i Folketinget fremsatte et lovforslag om afsættelse af midler til udlevering af hoftebeskyttere til ældre, også uden for Københavns Kommune.

Det har også været ret hyggeligt at få lov til at erindre socialministeren om det ved nu at sørge for, at forslaget er genfremsat i Folketinget med 4 enhedslistepolitikere som forslagsstillere.

Jeg har også med glæde i pressen bemærket, at socialministeren nu har givet udtryk for, at hun synes, det er rigtig glimrende, at Københavns Kommune er offensiv. Enhedslisten kan fuldt ud tilslutte sig det høringssvar, der ligger, og vi regner da bestemt også med, at socialministeren stadig væk synes, det er en god idé at lave forebyggende arbejde med hoftebeskyttere.

**Johannes Nymark (A):** Nu har fru Bente Møller jo via sit daglige arbejde en detaljeret viden om det landspolitiske, som vi andre ikke besidder.

Men jeg går op for alene at sige, at det her er dog en ualmindelig god sag for København. Vi kan ikke højt og rungende nok sige, at det er dog utroligt, at man af simple bureaukratiske grunde vil spænde ben for et forebyggende arbejde over for Københavns ældre.

Altså hvis vi er ude og fejler på det mindste punkt, så får vi ellers over nakken af den samme regering og det samme ministerium. Men altså her, hvor der er tale om noget, som er integreret i det almindelige forebyggende arbejde, hvor man begynder i det hjørne, som er mest overskueligt, ja, så får vi altså pludselig at vide, at det må vi ikke.

Det må være en sag, som ligger og oser ganske alvorligt på ministerens skrivebord, og jeg forventer da, at der kommer et politisk initiativ fra centralt hold, der kan gøre denne henvendelse fra ministeriet overflødig.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

**Lise Helweg (V):** Ja, det kan jo undre en, hvordan politikerne på Christiansborg indimellem gebærder sig.

Jeg vil sige, at jeg har undret mig meget over, at man i sundhedsplanen og i folkesundhedsplanen går ind for, at kommunerne har en pligt til at yde behandlingshjælp, men at kommunerne åbenbart ikke har en pligt til at yde forebyggende foranstaltninger, om det så skal være ved et hjælpemiddel, hvor det er dokumenteret, at det har en meget, meget stor menneskelig værdi, give et bedre livsforløb for mange mennesker, samtidig med at det økonomisk og sundhedsøkonomisk betyder vældig meget.

Det kan i hvert fald undre mig meget, at man ikke kan parallelisere de 2 ting, at man i folkesundhedsplanen måske skulle have statueret, at det skulle være sådan, men at man i det hele taget kan finde en lov og begynde at blande sig i kommunens arbejde, hvor det vitterlig er til vores borgeres vel og også til hjælp for vores økonomi. Ja, man kan undre sig.

Og såfremt man ikke på anden måde kan finde ud af det, så må man jo påvirke sine folketingspolitikere, således at den lov må laves om. Så enkelt er det, for selvfølgelig skal vi hjælpe vores gamle med hoftebeskyttere, dem, der har behov for det.

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### 5) BR 158/02. Udtalelse til Integrationsministeriet om ændring af udlændingeloven

Indstilling om, at udtalelse til udkast i anledning forslag til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven fremsendes til Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration. (Økonomiudvalget)

**Mikkel Warming (Ø):** Københavns Kommune har vedtaget en integrationspolitik. For dem, der ikke kan huske det, så var det 15. juni år 2000. 47 stemmer mod 0, alle for. Kun Dansk Folkeparti undlod at stemme. I den integrationspolitik står der som indledning:

»Blandt kommunens borgere er repræsenteret forskellige etniske grupper og kulturer og livsopfattelser. Derfor findes en mangfoldighed af ressourcer og muligheder, som kan bidrage til udvikling af det københavnske samfund. Københavns Kommune arbejder for, at flygtninge og etniske minoriteter føler sig velkomne og respekterede som ligeværdige medborgere.«

Lever det lovforslag, der ligger her fra Integrationsministeriet, op til kommunens integrationspolitik, får det flygtninge og indvandrere til at føle sig velkomne og respekterede som ligeværdige medborgere, når man forskelsbehandler, laver særlige regler, strammer op, vil bestemme, hvem de vil gifte sig med, og hvornår de skal gøre det? Så må svaret være et klart nej.

Lovforslaget skaber yderligere skel mellem »dem« og »os« og vil på den baggrund besværliggøre reel gensidig integration.

Derfor har Enhedslisten foreslået Økonomiudvalget en række tilføjelser til kommunens høringsvar, fordi kommunens høringsvar er nok korrekt, det er også lidt teknisk. Men denne lov handler også om politik og menneskesyn.

Københavns Kommune har i stor enighed vedtaget en integrationspolitik, som baserer sig på et grundlæggende humanistisk menneskesyn, og det synes vi, at kommunen bør inddrage i svaret til ministeriet. For København har jo ikke flertal af Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti. Her er der stadig et grundlæggende humanistisk flertal, et flertal, som ikke er fremmedfjendsk. Den ros skal Socialdemokraterne i København da have, at de ikke er hoppet på

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

den vogn, som dele af Socialdemokratiet – jeg tænker specielt på den tidligere indenrigsminister – har prøvet at sætte i gang.

Jeg skal sige, at vi er blevet opmærksom på, at nogle ting i vores oprindelige forslag var det problematisk juridisk at udtale sig om. Derfor er der et ændringsforslag til vores eget ændringsforslag, som vi håber, forsamlingen kan godkende, og vi håber, at et flertal i forsamlingen vil bakke op om, at kommunen med baggrund i kommunens vedtagne integrationspolitik skærper tonen i forhold til dette lovforslag.

**Borgmester Søren Pind:** Nu er det her jo temmelig omdiskuteret rundt omkring i vores samfund og specielt også her i København, der jo er en af de få multietniske byer, vi overhovedet har i Danmark, og derfor vækker sagen selvfølgelig berettiget opsigt.

Vi har studeret det her høringssvar med interesse, og vi er egentlig lidt forundrede over dele af det. Jeg må nok sige, at den manglende lyst til at medvirke til at forhindre tvangsægteskaber finder vi forunderlig. Vi synes ikke, at den holdning, der kommer til kende i relation til det etniske konsulentteam, er velunderbygget. Men på den anden side er der også nogle ganske fornuftige indvendinger i relation til f.eks. vielser og andre ting, som afspejler virkeligheden i København.

Alt i alt må vi sige, at vi har vejet tingene op imod hinanden. Vi synes, der er udmærkede ting i det her, der gør, at vi ikke kan stemme imod, men vi synes også, der er ting, som ikke er sagligt nok underbygget, og derfor vil vi afholde os fra at stemme.

**Karen Hækkerup (A):** Jeg bryder mig generelt ikke om, at man skal tale om slappere eller strammere. Jeg synes, at man i stedet for skulle til at tale om humanister. Og så kan man se på, hvis man skal tænke på det, som borgmester Søren Pind netop sagde, at han finder det anstødeligt, at man ikke fra kommunens side mere aktivt vil gå ind og medvirke til at forhindre tvangsægteskaber.

Når man læser dette lovforslag, så står der jo ikke noget om at forhindre tvangsægteskaber. Der står noget om øget kontrol, der står noget om indberetningspligt. Der står ikke noget om at møde mennesker med åbenhed og dialog og derigennem sørge for, at man gennem denne tillid, der kunne åbnes, kunne forhindre de ulykkelige ting, der kan resultere af et tvangsægteskab.

Den udtalelse, der ligger fra Enhedslisten, vil vi som parti gerne bakke op om. Mange af tingene ligger selvfølgelig uden for det område, som vi som kommune har ret til sådan set at kommentere så meget på. Men det havde været utrolig behjælpeligt, hvis det fra regeringens side havde været mere konstruktivt, hvordan man modarbejder tvangsægteskaber, i stedet for, hvordan man øger kontrollen.

**Karin Storgaard (O):** Dansk Folkeparti har for det første ikke noget problem med at tilslutte sig lovforslaget. Vi finder det i øvrigt relevant, at kommunen i højere grad end nu medinddrages direkte i Udlændingestyrelsens sagsbehandling på området familiesammenføring.

Vi skal i denne sag tage stilling til høringssvaret samt et ændringsforslag fra Enhedslisten. Jeg skal med det samme sige, at vi ikke kan tilslutte os ændringsforslaget fra Enhedslisten – Mikkel Warming smiler; det havde han heller ikke regnet med. Men vi kan heller ikke tilslutte os høringssvaret. Muligheden for at videregive oplysninger er jo altså en mulighed. Der står ikke, at det er en ordre, at man skal videregive oplysninger.

Men at de her oplysninger, som kan videregives, som har betydning for familiesammenføringen, skulle få negativ betydning for det etniske konsulentteams arbejde, er vi da ganske

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

uenige i. Hvorfor skulle et samarbejde ikke stadig kunne bygge på tillid og dialog? Det er selvfølgelig fuldstændig, som man opfatter det, men jeg kan ikke se, at det skulle give nogen forskel på, at man stadig væk kunne have et godt samarbejde.

I forbindelse med bestemmelsen om vielsesmyndighedernes mulighed for at indberette tilfælde af proformaægteskaber bemærker kommunen, at vielsen tager meget kort tid, og at giftefogeden derfor har svært ved at afgøre, om det er et proformaægteskab. Jamen det er da vel heller ikke giftefogeden, der skal afgøre, om det er et proformaægteskab. Mig bekendt går man jo ikke lige op til giftefogeden og siger: Nå, vi vil gerne giftes her og nu. Der er jo noget med, at man skal indsende nogle papirer på forhånd, og der er vel mulighed for at undersøge det, når man får de papirer. Det vil jeg da gå ud fra. Der er jo et tidspunkt, hvor de bliver indleveret. Så prøver man vel at se, om det er nogle mennesker, der har opholdstilladelse, hvor længe de har været i landet, eller hvad det nu kan være, at man undersøger nærmere.

I lovens § 9, stk. 15, hvor dette punkt om proformaægteskaber står omtalt, er endvidere omtalt tvangsægteskaber. Som jeg læser bemærkningerne, er der heller ikke interesse for at videregive oplysninger om eventuelle tvangsægteskaber, der også har betydning for familiesammenføring.

Det er ganske uforståeligt, at man af angst for negativ betydning for konsulentteamets arbejde opfatter det på den måde. Og specielt når der ellers tænkes på holdningen til tvangsægteskaber, som der jo har været talt meget om i den senere tid, så kan jeg ikke forstå, at der er nogle af medlemmerne herinde, der har den holdning, at man er så angst for at komme det til livs. Alle kan vel være enige om, at det ikke kan være rigtigt, at man siger ja til tvangsægteskaber.

Om det så er vielsesmyndighederne eller hvem der finder ud af det, men det må være rimeligt, hvis man har mistanke om det, at der er mulighed for at videregive de oplysninger. Og det er stadig væk en mulighed.

**Klaus Bondam (B):** Hvis ikke Københavns Kommune skal fremstå som en multikulturel metropol, så ved jeg faktisk ikke, hvad vi overhovedet skal.

Derfor vil vi i Det Radikale Venstre gerne bakke op om Enhedslistens ændringsforslag, og vi vil i øvrigt med glæde konstatere, at der er bred enighed, og at Venstre undlader at stemme.

**Mogens Lønborg (C):** Som høringssvar betragtet synes vi, at det udkast, der ligger her, er rimelig afdæmpet. Jeg synes, det er rigtigt at holde os for øje, at vi ikke skal diskutere integrationspolitik. Den lovgivning diskuteres på Christiansborg.

Det, vi skal gøre, er med kommunaladministrative øjne at vurdere, hvordan den her lovgivning så fastlægges i Folketinget, hvordan den virker. I forhold dertil synes jeg for så vidt, at de emner, der tages op i høringssvaret, er ganske fornuftige.

Jeg har dog en betænkelighed ved det med at være så kategorisk om vielsesproblematikken. Jeg er heller ikke meget for kontrol, men jeg mener omvendt også, at vi står over for en ny opgave i vort samfund, nye udfordringer, hvor vi også bliver nødt til ikke bare nødvendigvis at indrette os på de gængse metoder. Vi bliver nødt til heller ikke i nogle situationer at være for naive og for blåøjede.

Det, jeg synes er afgørende, er, at man prøver nye veje til, hvordan vi kan få løst nogle af problemerne. Derfor synes jeg, at den formulering havde jeg gerne set lidt ændret.

Men grundlæggende er vi ikke uenige i det der, men vi vælger dog alligevel som Venstre at undlade at stemme for det her.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

**Bente Møller (Ø):** Jeg synes jo, det er overordentlig interessant, hvis der er nogle, der har løsningen på, hvordan man opdager, om et ægteskab er et tvangsægteskab. Der er vel kun én måde, man kan få det konstateret på, nemlig ved at den ene part fortæller, at det her vil jeg sådan set ikke, det er jeg blevet tvunget til.

Det har jeg oplevet professionelt én gang. En pige i bryllupssalen på Herlev Rådhus opdagede lige pludselig, hvad det var der var i færd med at ske, og så kom hun løbende ned i socialforvaltningen og fortalte, at hun var sådan set midt i et bryllup, og hun vidste ikke, hvad det var hun havde skrevet under på. Og så kan jeg forsikre jer, at hun blev taget alvorligt, og jeg er da sikker på, at der er ikke nogen, der ikke i en sådan situation ville gøre hvad som helst for at hjælpe vedkommende.

Men vielsesmyndigheden har ingen mulighed. Folk indsender skemaer, og når de har skrevet under, så må man jo formode, at de som hovedregel har skrevet frivilligt under. Altså man kunne vel også forestille sig tvangsægteskaber mellem etniske danskere. Jeg ved da, at den slags i hvert fald har været praktiseret i fortiden. Jeg har da i min familie flere eksempler på nogle, der ikke burde have været gift, men som blev tvunget til det, fordi de var kommet til at avle et barn. Og dengang var det så stor en skam, så det var kniven for struben: Enten bliver du smidt ud hjemmefra, lille moster, eller også gifter du dig med ham der, du hyggede dig med en nat. Og det var der jo ingen, der kunne konstatere, når de stod nede i Sæby Kirke og så lykkeligt ud.

Man kan heller ikke konstatere det på, hvordan de kysser hinanden, hvor inderligt det er. Altså jeg kan forsikre jer, at jeg i mit liv har kysset mange mænd ret inderligt, som jeg ikke var forelsket i, men som jeg godt kunne have lyst til at tilbringe måske nogle timer af en enkelt nat med. Så at tage det som udgangspunkt for, om ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Bente Møller. Jeg tror, vi skal holde os til emnet.

**Bente Møller (Ø):** Jeg vil bare sige, at det kan man ikke. Med denne lov kan man ikke konstatere, om noget er tvangsægteskab.

Derfor skal Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti ikke gøre det her til en diskussion, hvor hun prøver at tage os andre til indtægt for, at vi går ind for tvangsægteskaber. Der er ingen humanistisk indstillet normalt tænkende mennesker, der går ind for, at nogle skal giftes mod deres vilje.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Selv om det kan være utroligt berigende at høre om personlige oplevelser, så vil jeg alligevel opfordre til, at man holder sig til emnet.

**Frank Hedegaard (F):** Jamen jeg vil også bare sige, at SF har grundlæggende et menneskesyn, som i hvert fald regeringens udspil ikke lever op til. Vi mener nemlig, at mangfoldighed er en styrke, det er ikke en trussel for samfundet. Etniske minoriteter er også et potentiale.

Det trusselsbillede, der er blevet skabt under valgkampen, mener vi er under al kritik og har også været med til at afstedkomme nogle af de lovforslag, vi skal tage stilling til i dag.

Vi ønsker ligestilling, også etnisk ligestilling. Om ikke andet så vil vi i hvert fald ikke have forskelsbehandling. Vi ønsker også et rummeligt samfund og et rummeligt København, og vi mener, at både grundloven og rettighederne i samfundet skal gælde for alle.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

Derfor mener vi egentlig, at vi kan have 2 store hovedkritikpunkter til det. Det er, at vi mener, at regeringen med sit udspil opfatter integrationen i alt for snæver forstand. Det er kun arbejdsintegration og social integration. Det med det sociale er i hvert fald helt glemt.

Så mener vi også, at regeringen indfører nu en meget stor forskelsbehandling mellem etniske grupper og andre danskere. Derfor er Enhedslistens udspil et, som vi vil kunne støtte.

**Abderrahman Ben Haddou (D):** Ja, der er jo nærmest gået inflation i de danske partier om tvangsægteskaber. Det er jo næsten hver eneste gang, man skal tale om udlændingelov, ja, men så skal man lige have ordet »tvangsægteskaber« med.

Lad mig lige slå fast: CD er stærk modstander af tvangsægteskaber, men når det sker, så er der reelt tale om en kriminell handling, og vi har politiet og de øvrige myndigheder til at tage sig af de problemer. Men det er ligesom om det er blevet et levebrød for mange danske partier i Danmark at nævne det.

Lad mig lige nævne i den forbindelse, at faktisk lever mange frivillige organisationer af det. Vi har også her i Københavns Kommune oprettet det, vi kalder for et etnisk konsulentteam, hvor man går ud og hjælper unge, der har de her problemer. Så vi gør noget ved de her problemer.

Men det kan ikke være rigtigt, at hver gang vi skal debattere den overordnede integrationspolitik her i Danmark, så skal vi gang på gang overfuses med kæmpestore problemer på tvangsægteskabsområdet. Fordi sandheden er den, at der er mange, tusindvis af gode ægteskaber blandt indvandrere her i Danmark. En af dem står heroppe på talerstolen, og jeg har ikke noget problem. Men hvis man vil pådutte mig, at jeg har et tvangsægteskab, så værsgo, kom indenfor og se.

Det er som sagt en kriminell handling at gennemføre et tvangsægteskab. Derfor ser jeg denne lov, som man vil indføre, helt skudt ved siden af, når man sådan set pådutter kommunerne at overtage ansvaret og gå ind og overskride visse rammer og forsøge på at krænke privatlivets fred. Det burde ligge hos politiet og ikke hos kommunerne.

Det andet store problem, som man mangler, er: Hvad gør man ved prostitutionen? Man har det store problem med de østeuropæiske kvinder, der foruden at de bliver nærmest tvangsgift i et ægteskab også bliver misbrugt som slaver i det danske samfund. Det ser man fuldstændig bort fra i det oplæg.

Så hvis man skal handle over for kriminelle handlinger, så skal man gøre det i sin helhed og ikke bare udpege det, for reelt drejer det sig om én ting, og så skal man være ærlig og sige det, nemlig stop for indvandring i Danmark. Så sig det dog, i stedet for gang på gang at tale om tvangsægteskaber.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

**Karen Hækkerup (A):** Danmark er måske nok blevet sort, men København er altså ikke blevet helt sort endnu. Og lige så ækel som denne her lovgivning er, lige så ækelt er det også, når mennesker bliver tvunget til at gifte sig med hinanden, når de ikke har lyst til det.

Min bekymring ligger bare dér, at denne lov forhindrer jo ikke tvangsægteskaber, Karin Storgaard. Den hjælper ikke med at komme tvangsægteskaberne til livs, tværtimod. Tværtimod fjerner man det helle, det kan være for nogle unge mennesker at søge noget rådgivning og søge noget hjælp i en dialog med kommunen. Kommunen bliver ikke længere en samarbejdspartner,



## **Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**

**Mødet 14. marts 2002**

---

men bliver en kontrolinstans med indberetningspligt, og det er altså fatalt, hvis det mål, man har, er, at man gerne vil tvangsægteskaber til livs.

Jeg kan opfordre Karin Storgaard til i Folketinget måske at få sit parti til at stille forslag om, at man på ægteskabsblanketterne indfører en lille rubrik, hvor der står: Er det her ægte kærlighed? Kryds ja eller kryds nej. Kommunen kunne måske slippe uden om meget administrativt arbejde, hvis løsningen blev sådan.

**Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:**

**"Vedr. ændring af udlændingeloven:**

**Nedenstående tilføjes:**

**"Borgerrepræsentationen konstaterer, at der er dele af lovforslaget, som det ligger uden for rammen af den kommunale styrelseslov § 2 at drøfte og kommentere i Borgerrepræsentationen. Borgerrepræsentationen har på denne baggrund ønsket at give partierne lejlighed til at medsende partipolitiske tilkendegivelser vedrørende disse dele af lovforslaget sammen med kommunens officielle høringssvar.**

**Helt overordnet skal Borgerrepræsentationen dog henlede ministeriets opmærksomhed på, at Københavns kommune har vedtaget en integrationspolitik og et værdigrundlag der slår fast, at flygtninge og indvandrere skal føle sig velkomne og respekterede som ligeværdige borgere. Det bekymrer derfor Københavns Kommune, at forslaget til ændring af udlændingeloven kan betyde en reel forskelsbehandling af etniske mindretal.**

**Det er Københavns Kommunes opfattelse, at lovforslaget vil skabe yderligere skel mellem flertallet og etniske mindretal, og på den baggrund besværliggøre integrationen.**

**Det er kommunens opfattelse, at lovforslaget lægger op til forskelsbehandling af etniske mindretal, hvorfor kommunen finder lovforslaget uacceptabelt for et demokratisk retssamfund."**

**Vedr. ændring af integrationsloven:**

**Følgende indføres:**

**"En individuel handlingsplan udarbejdes i samarbejde – kommune og borger – her aftales – med udgangspunkt i den enkeltes ønsker og forudsætninger – hvad der skal sættes i værk, for at vedkommende kommer nærmere målet – det ordinære uddannelses- eller arbejdsmarked. En handlingsplan er ikke statisk; den justeres hele tiden i forhold til virkeligheden. Den vil typisk indeholde delmål og slutmål. Den skulle gerne af både kommunen og borgeren opfattes som et positivt element.**

**En individuel kontrakt ligner på mange måder en handlingsplan, sådan som det er beskrevet, men alene ordet kontrakt giver indtryk af noget mere statisk, hvor brud har**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

konsekvenser. Og den adskiller sig netop fra handlingsplanen ved, at der i kontrakten skal være skitseret, hvad kontraktbrud har af konsekvenser.

Pædagogisk, socialfagligt og etisk er det meget problematisk at bruge det, der skal være det positive arbejdsredskab for begge parter, til at beskrive strafferammer.

Både for etniske danskere og for andre etniske grupper er det tydeligt i lovgivningen skitseret, hvilke konsekvenser det har at udeblive fra aktivering (træk i kontanthjælpen), og derfor vil enhver god sagsbehandler orientere borgeren om dette, før der overhovedet udarbejdes en plan. Men her skal der altså gælde forskellige regler for dem og os – og handlingsplanen, der er tænkt som et positivt redskab i en proces, bliver til en kontrakt med sanktioner.

Københavns Kommune finder dette lovforslag som et udtryk for ren forskelsbehandling – diskrimination, og kan ikke tilslutte sig forslaget."

Vi foreslår, at fristen for at aflevere tilkendegivelser fastsættes til 15. marts 2002 kl. 12.00."

Ændringsforslaget blev vedtaget med 28 stemmer imod 18.

For stemte A, F, B, Ø og D.

Imod stemte V, O og C.

Indstillingen med det vedtagne ændringsforslag blev herefter godkendt med 29 stemmer imod 8. 10 undlod.

For stemte A, F, B, Ø og D.

Imod stemte O og C.

V undlod.

=====

### 6) BR 141/02. Personalesituationen i hjemmeplejen

Indstilling om, at Sundheds- og Omsorgsudvalget bemyndiges til på området for praktisk bistand at indgå egentlige aftaler med hjemmeservicefirmaer, samt at der på et senere tidspunkt kan afholdes en tværfaglig drøftelse med Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Uddannelses- og Ungdomsudvalget vedrørende problemstillingerne nævnt i kommissoriet.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget) (Standsningsret)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der er tale om en sag, hvor Bente Møller i Sundheds- og Omsorgsudvalget har gjort brug af standsningsretten i henhold til styrelseslovens § 23, så jeg giver ordet til Bente Møller.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

**Bente Møller (Ø):** Dette er jo ikke et spørgsmål om, at Enhedslisten ikke ønsker, at Københavns Kommunes ældre skal have den hjælp, de er visiteret til, fordi vi har naturligvis ikke været med til i budgetforhandlinger at indgå en budgetaftale, der har tilført hjemmeplejen 81 mill. kr., hvis vi ikke havde ønsket, at de 81 mill. kr. også skulle udmøntes i konkret hjælp til de ældre.

Vi har som udgangspunkt, at den hjælp, der skal ydes, skal ydes af vores kommunale hjemmehjælpere ansat i den kommunale hjemmepleje. Det har der sådan set heller ikke været uenighed om. Budgetaftalen bygger på, at det er det, vi har nu, og vi har erkendt, at en af vores budgetpartnere har en aftale med nogle andre om en kundevalgsmodel, og det var vel så ligesom de 2 muligheder, man kunne bevæge sig inden for. Siden er der jo indgået en konstitueringsaftale, der klart siger, at udlicitering ikke er noget, flertallet i København går efter.

Det her er heller ikke en udlicitering. Det er et spørgsmål om at løse akutte problemer, og der har i over et år i Københavns Kommunes Sundheds- og Omsorgsudvalg været givet tilladelse til, at man kunne bruge hjemmeservicefirmaer ad hoc, når man ikke ad anden vej kunne få leveret de ydelser, der var visiteret til.

Denne sag handlede om, hvorvidt man skulle indgå kontrakter med hjemmeservicefirmaer, så man ændrer proceduren fra, at aftalerne bliver indgået ad hoc, til, at man lavede aftaler med 3 måneders opsigelse. Det er der en stor forskel på for Enhedslisten, fordi vi vil ikke stå i den situation, at man lige pludselig f.eks. ude i hjemmeplejen i Brønshøj-Husum, hvor der i øjeblikket er mange ubesatte stillinger, på mandag havde 10 ansøgere, som var nogle, man alle sammen gerne ville bruge, og så havde man faktisk ikke midlerne, for nu var de i 3 måneder bundet til et hjemmeservicefirma. Det er vel den situation, vi i yderste konsekvens kunne komme i.

Vi kunne oven i købet ikke få præciseret, hvilke fordele der var ved at lave 3-månedersaftaler i stedet for den nuværende ad hoc-løsning, hverken når det handlede om, at det gav øget leveringssikkerhed, om det gjorde, at hjemmeservicefirmaerne ville blive bedre til at levere ydelserne, end de gør, når man rekvirerer dem ad hoc, eller om det gav mulighed for nogle andre prisaftaler; det kunne man jo godt forestille sig. Men det har vi ikke fået belyst i udvalget, og jeg har i hvert fald endnu heller ikke modtaget noget notat om det. Måske er det, fordi ingen ved det, og det er så i orden. Men det syntes vi var nogle vigtige oplysninger at have, før vi tog stilling til en sag af så principiel karakter som den her.

Men Enhedslisten ønsker som formentlig alle andre herinde, at de penge, der er blevet bevilget til hjemmeplejen, bliver brugt til, at de ældre får den hjemmehjælp, de er visiteret til. Vi er glade for, at der er taget initiativer til at prøve at se, hvordan vi kan få styrket rekrutteringen til faget og til uddannelserne, og det deltager vi gerne i et samarbejde om. Men vi vil ikke acceptere, at der bliver indgået længerevarende aftaler, når vi ikke kan få belyst, hvilke fordele der er ved det.

Vi har dog erkendt, at under alle omstændigheder er der ikke tale om en udlicitering af en opgave her. Der er ingen fast kvote arbejde, der er sendt i udbud.

**Johannes Nymark (A):** Det er en vigtig sag, som vi da også har brugt ikke mindre end 2 udvalgmøder på at drøfte.

Vi er heldigvis i dag i den situation i Københavns hjemmepleje, at vi er nede på en enkelt promilles aflysning af besøgene, men erkender også, at det er en sart situation; der skal ikke meget til, før det læs kan væltes.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

Vi har oven i købet i vores aftale ved, at der er skruet op for den praktiske medhjælp i form af mere rengøring, og i en situation, hvor det angiveligt er svært at rekruttere personale til dette område, så har vi ikke turdet andet end at give denne mulighed. Jeg synes, det er jo ikke langvarige kontrakter, 3 måneder. Vi har vel også, fru Bente Møller, i udvalget fået forklaret, at det er en vej til at rykke nogle firmaer tættere på sig, mere forpligtende på sig, end hvis bare man tager dem ad hoc.

Det er først og fremmest for at sikre os, at den i øjeblikket acceptable situation, vi har, kan fastholdes med dette ekstramiddel, og derfor går vi ind for det.

**Trine Schaltz (F):** SF går ind for, at man laver denne ordning, men vi har et ændringsforslag. Vi vil gerne have, at ordningen evalueres og tages op til revision i løbet af et år, dvs. april 2003.

Vi ønsker ikke, at det her skal være en permanent ordning, men vi ser det som en nødløsning, som det allerede er nævnt, på grund af de rekrutteringsvanskeligheder, der er. Vi kan ikke vide, hvilken effekt det har, at forvaltningen får mulighed for at lave aftalerne med en opsigelsesfrist på 3 måneder, men vi kan håbe, at man kommer tættere på at kunne lave nogle aftaler.

Det er sådan, at man kan leve op til at udføre de besøg i øjeblikket, som man har lovet, men faktisk er det sådan, at hjemmeplejen af og til må afkorte besøgene, hvilket er fuldstændig uacceptabelt.

I efteråret 2001 var det jo så, at man indgik den aftale om, at hjemmehjælpsmodtagerne af den praktiske hjælp skulle have 3 timers grundig rengøring 2 gange om året. Det er man ikke kommet i gang med her den 14. marts endnu, simpelt hen fordi det er så vanskeligt at skaffe personale. Derfor vil vi gerne have, at der tages forskellige initiativer, for vi vil simpelt hen bare gerne leve op til det, som vi har lovet modtagerne af hjemmehjælpen.

Der er også andre initiativer i gang. Forvaltningen er sat på et arbejde med at gøre sundhedsforvaltningen til en mere attraktiv arbejdsplads. Der er indført i et vist omfang voksenelevløn på social- og sundhedsuddannelserne, og der er et samarbejde i gang med de 3 borgmestre Bo Asmus Kjeldgaard, Per Bregengaard og Inger Marie Bruun-Vierø om at finde forskellige kreative initiativer, der kan fremme det at få flere folk i den sektor.

Derfor mener vi, at vi må se realiteterne i øjnene og holde de løfter, vi har givet, og det er så et forsøg på at gøre det bedre.

Men vi foreslår som sagt, at ordningen evalueres og tages op til revision om et år.

**Lise Helweg (V):** Jamen Venstre er sådan set mere eller mindre helt enige i det, Trine Schaltz lige fremførte her.

Jeg vil have lov til at sige, at jeg forstår overhovedet ikke Enhedslistens berøringsangst for, at man entrerer med noget privat, når man nu ved, at tilfældet er sådan, at vi i høj grad inden for hjemmeplejen trænger til en ventil, og det er ikke nemt at have den ventil brugbar, hvis man bare kan bruge den ad hoc. De skal jo også have en eller anden sikkerhed i deres forhold til kommunen.

Jeg kan på ingen måde se, at det er noget, der skal gøre Enhedslisten så angst, som de åbenbart er, for, at nogle private hjælper i denne situation. Vi er i en meget akut nødsituation inden for hjemmeplejen, hvis vi ikke får nok tilgang til uddannelserne på alle mulige planer. Derfor bliver vi i den mellemliggende periode for at få alle de tiltag, som nu vores borgmester på området har tænkt sig, nødt til at have en ventil. Så Venstre kan fuldt ud tilslutte sig denne ordning.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

**Carl Christian Ebbesen (O):** Vi står jo i den ulykkelige situation at have personalemangel i hjemmeplejen. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det skyldes, at man ikke har plejet det område tilstrækkeligt, at vi ikke har været opmærksom på, at der var en situation, der skulle løses her.

Det, der så er diskussionen her i dag, er, om vi skal ud og hyre hjemmeservicefirmaer til at gøre rent hos de ældre for at løse dette problem, og det tilslutter Dansk Folkeparti sig til fulde.

Det, der får mig på talerstolen her, er, at jeg synes, at den forsinkelse, der er sket af den iværksættelse med at få hjemmeservicefirmaerne ud, skyldes, at der var et flertal i udvalget, som stemte imod dette forslag eller ønskede at få det udsat. Jeg ser det som et rent ideologisk felttog, at man ikke ønskede at have privatansatte i hjemmeplejen.

Jeg synes, det er beklageligt, at man ikke er indstillet på at løse de problemer, som er akutte. Det er oplyst, at der bliver hugget en hæl og klippet en tå ude hos de ældre. Det vil sige, at det plejepersonale, vi har i dag, løber lidt stærkere end nødvendigt, og at de ældre får lidt mindre pleje end godt er.

Så lad os få det her sat i kraft hurtigst muligt. Men jeg beklager meget, at det har taget så lang tid, inden der kunne skabes et flertal for forslaget.

**Abderrahman Ben Haddou (D):** Jeg er også enig med Dansk Folkepartis medlem af Sundhedsudvalget i, at det er beklageligt, at denne sag er blevet forsinket.

Jeg vil nok sige, at jeg godt kan forstå Enhedslistens skepsis over for at få et privat firma til at tage sig af hjemmeplejen, fordi der én ting, jeg er meget bange for at udlicitere, så er det netop omsorgsområdet, og hvis man endelig skal gøre det, skal det i hvert fald gøres på en grundig måde.

Det, der gør, at CD alligevel støtter det her, skyldes jo så valgmuligheden, hvad har vi af valgmuligheder reelt? Vi står som sagt i en akut situation, hvor vi ikke er sikre på at kunne overholde kravet om ikke at overtræde loven om aflysninger af hjemmeplejebesøg. Det er et akut behov som sagt, og derfor ser jeg denne nødløsning som den eneste mulighed for os her i Københavns Kommune for ikke reelt at overtræde loven på området.

Så derfor er valget reelt enten en påtale fra regeringen eller at løse problemet på en anden måde. Derfor kan jeg godt være enig i SF's vurdering, nemlig at vi skal have det her evalueret. Det skal vi jo under alle omstændigheder ved forskellige omfattende tiltag, og det kan vi så selvfølgelig også gøre, når det drejer sig om de ældres omsorg, som der er tale om her.

Så CD tilslutter sig, at hjemmeservicefirmaer kan gå ind og påtage sig opgaverne på hjemmeplejeområdet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

**Bente Møller (Ø):** Nogle gange er det utroligt, hvad der bliver sagt fra denne talerstol.

Dansk Folkepartis ordfører stod for kort tid siden og fik det til at lyde, som om der var ældre, der ikke havde fået den hjælp, de var visiteret til, fordi det her forslag var blevet forsinket, på trods af at det i udvalget meget klart blev sagt af direktionen, at man ville fortsætte med at bruge den ad hoc-ordning, der var i gang, og at det her ikke ville betyde, at nogle ældre ikke fik den hjælp, de var visiteret til.

Man hiver altså et spøgelse ned fra væggen og prøver at få det til at se ud, som om det er sandheden. Det er der så ikke noget nyt i fra den side, vil jeg sige, så det tager jeg fuldstændig

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

roligt. Dansk Folkeparti har jo et historisk problem med hjemmeplejen i København. Det er jo ikke engang et år siden, de stemte imod at tilføre midler til området, der skulle løse nogle akutte problemer, der var.

Til det, jeg har hørt, vil jeg sige for det første, at vi ikke kan tiltræde SF's ændringsforslag. Det er fuldstændig meningstomt i lyset af, at der i øjeblikket er behandling i Folketinget af et forslag, der betyder, at inden længe skal et hvilket som helst firma, der påstår, at de kan leve op til vores kvalitetsstandarder, være med i sådan et katalog. I København kan det vel blive på størrelse med Daells Varehus' julekatalog i gamle dage, hvor alle de her firmaer kan redegøre for deres dejligheder. Og så er det fuldstændig ligegyldigt med at evaluere det her om et år, fordi det så har ikke nogen mening.

Vi har jo leget lidt med tanken, om vi ville opfatte det her som brud på en budgetaftale, fordi budgetaftalen er lavet i lyset af nogle rammer, der hed kommunal hjemmepleje eller kundesvalgsmodel.

Vi synes ikke det er nogen sag at begynde at lave krig mellem de parter, der bør stå sammen her på Rådhuset. Men vi vil sørge for, at personalerekrutteringssituationen bliver taget op i det forum, der stod bag budgettet. Og vores udgangspunkt er, at det forum bør finde flere midler til voksenlærlingelevpladser, fordi ellers kan vi ikke konkurrere med omegnskommunerne.

F.eks. i Hvidovre får alle elever voksenlærlingeløn, og det er klart, at hvis nu man står og søger denne uddannelse, og der er ret kort til Hvidovre, så vælger man Hvidovre frem for Københavns Kommune. Det er svært at fortænke dem, der kunne være emner til det, i det.

For os har det været vigtigt at få denne sag i salen, fordi det i pressen blev udråbt, som om at nu udliciterede Københavns Kommune hjemmepleje. Det er ikke nogen udlicitering, og det hører jeg også alle de, der har tænkt sig at stemme for det, være enige i; det er det ikke.

Til gengæld har debatten i dag ikke belyst, at der bliver større leveringssikkerhed ved en fast aftale end ved en ad hoc-ordning. Hvis vi havde kunnet få at vide, at det var det, der gjorde det, eller at der var økonomiske fordele, så kunne det også være, vi ville have støttet det her. Men der er ikke noget, der tyder på, at det her skulle være bedre end ad hoc-ordningen.

Jeg vil så håbe, at både FOA og vores forvaltning vil være utroligt nysgerrige efter, hvad det er der gør, at mennesker hellere vil være ansat i hjemmeservicefirmaer på dårlige løn- og arbejdsvilkår, end man har i den kommunale hjemmepleje. For det kunne vi måske lære noget af på sigt, når nu vi skal til at se, hvordan vi kan lokke mennesker til at få lyst til at arbejde i Københavns Kommune.

**Carl Christian Ebbesen (O):** Jeg synes faktisk ikke, Enhedslisten kan være bekendt at stå og bruge den slags udtryk om mig og mit parti, når diskussionen går på – jeg tror endda, der næsten blev brugt et ord som »løgn« om, at der blev hugget en hæl og klippet en tå i forbindelse med besøgene.

Hvis man tager selve sagsbeskrivelsen på side 2 øverst, står der, at »Den akutte personale-mangel håndteres bl.a. ved, at besøg afkortes, hvilket går ud over kvaliteten af den visiterede hjælp og øger presset på medarbejderne«.

Der er ingen diskussion om, at vi har en situation, som er presset helt til det yderste, og at forsinkelsen af det her initiativ har medført, at det øgede pres er fortsat, og derfor handler det nu om hurtigst muligt at komme i gang med dette forslag. Derfor beklager jeg endnu en gang, at Enhedslisten har været med til at forsinke det.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

**Johannes Nymark (A):** Jeg vil kun sige, at Socialdemokratiet kan støtte SF's forslag. Det er da muligt, at der er et lovgivningsinitiativ, der overhaler indenom, men så er skaden vel til at overse.

(Kort bemærkning).

**Bente Møller (Ø):** Jeg vil fastholde, at der ikke er nogen, der har dokumenteret, at ad hoc-ordningen gav mindre leveringssikkerhed end den ordning, der er skitseret her.

Virkeligheden vil være, at hvis nu man indgår en eller anden aftale med et hjemmeservicefirma og der kommer en salmonellainfektionsepidemi i hjemmehjælperkorpset i et område eller andet, der medfører unormalt meget sygefravær, så vil man stadig væk blive nødt til at klippe en hæl og hugge en tå for at få tingene til at hænge sammen.

Så de 2 ting har ikke noget med hinanden at gøre, og der er ikke nogen uenighed hverken i Sundheds- og Omsorgsudvalget eller i forsamlingen her om, at situationen er kritisk, at personalsituationen er kritisk, at det er en stor frustration at have nogle penge, som man risikerer ikke at kunne bruge, fordi der ikke er hænder til at udføre opgaverne. Det er ikke dér, uenigheden er. Uenigheden er ideologisk, som Carl Christian Ebbesen tidligere selv konstaterede. Men at begynde at påstå, at en forsinkelse eller en udsættelse af sagen har forværret situationen, er at hive spøgelse ned fra væggen, for det har ikke noget på sig.

**Trine Scholtz (F):** Og til det sidste, som Bente Møller sagde, vil jeg bekræfte, at vi spurgte i udvalget den dag, hvor det var oppe, at vi beder om en yderligere uddybning af det her. Kan det på nogen måde betyde, at det går ud over de ældre i København? Og vi fik et klart svar, der var nej.

Så vil jeg bare bemærke, at det, der har været diskuteret, udelukkende er hjælp til praktisk bistand, dvs. rengøring. Så de egentlige omsorgsopgaver omkring personlig pleje er ikke nævnt eller med i dette forslag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

**Carl Christian Ebbesen (O):** Jamen jeg synes, at både SF og Enhedslisten slipper for billigt.

Altså virkeligheden er, at denne situation kunne have været afhjulpet. Det, jeg så kan forstå er diskussionsspørgsmålet nu, er, om det er blevet forværret af, at det her forslag er blevet forsinket. Men om det er blevet forværret, som jeg selvfølgelig mener, det er, eller om vi kunne have hjulpet på situationen, eller det, at ved at tegne en fast aftale med et hjemmeservicefirma, så er det måske i højere grad den samme person, som dukker op hos den gamle, hvor man i dag, fordi man tegner ad hoc, altså går ud og hyrer et hjemmeservicefirma i tilfælde af, at der opstår en u hensigtsmæssig situation for at undgå en aflysning, så er det jo forskellige personer, der kommer ud og foretager denne her rengøring. Derfor er der måske en klar serviceforhøjelse ved, at man går ud og tegner de her kontrakter.

Så om diskussionen er, om det er blevet dårligere, eller vi har kunnet afhjælpe et problem hurtigere, mener jeg i situationen ligegyldigt, men det er at slippe for billigt bare at sige, at vi ikke har nogen problemer og lukke øjnene for det. Det accepterer vi ikke i Dansk Folkeparti.

**Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

" SF foreslår, at ordningen med at indgå aftaler med hjemmeservicefirmaer om at udføre praktisk bistand evalueres og tages op til revision om et år, d.v.s. april 2003."

Ændringsforslaget blev vedtaget.

Indstillingen med det vedtagne ændringsforslag blev herefter godkendt med 41 stemmer imod 6.

For stemte A, V, F med undtagelse af 1 medlem (Hellen Hedemann), B, O, C og D.

Imod stemte 1 medlem af F (Hellen Hedemann) og Ø.

=====

### 7) BR 155/02. Genoptagelse af førtidspensionssager

Indstilling om, at der gives en tillægsbevilling på 100 mill. kr. i 2002 til dækning af forventede merudgifter til førtidspension som følge af genoptagelsen af førtidspensionssager efter Højesteretsdommen i 1999, at der gives en tillægsbevilling på 7,2 mill. kr. i 2002 til dækning af de forventede administrative merudgifter, som følge af genoptagelsen af førtidspensionssager efter Højesteretsdommen i 1999, at der gives en tillægsbevilling på 100 mill. kr. til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2002 på det lovbundne område til dækning af forventede merudgifter til førtidspension, at tillægsbevillingens størrelse revurderes i forbindelse med Borgerrepræsentationens behandling af redegørelsen om udviklingen i Københavns økonomi for 2002 i august, at de 7, 2 mill. kr. finansieres af midler, som er i overskud i 2001 som ikke er øremærkede til udbygningsformål, lønaftaler, aftaler i forbindelse med selvforvaltning samt dækning af områder med merforbrug, samt at bevillingen vurderes i forbindelse med forelæggelsen af indstilling til Borgerrepræsentationen om overførsler mellem 2001 og 2002. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

**Mogens Lønborg** (C): Forslaget er jo todelt. Det ene er spørgsmålet om at bevilge omkring 100 mill. kr. til de her førtidspensionssager, fordi Højesteret har godtgjort, at der er betalt for lidt. Det kan vi selvfølgelig klart støtte, det er vi pligtige til, så det er ikke derfor, jeg går op og tager ordet.

Men det er den anden del af forslaget, nemlig om at bevilge 7,2 mill. kr. til at få behandlet de her sager. Jeg synes, det er dybt betænkeligt, og jeg synes, dette forslag er et skoleeksempel på, hvorfor den offentlige sektor gennem årtier er vokset og vokset. Situationen er den, at der er et ekstra antal sager, en ekstra arbejdsopgave, inden for et område. Og hvad sker der? Straks laver man en kalkulation på, at denne opgave isoleret set koster et antal årsværk, og så går man i Borgerrepræsentationen for at bede om at få lov til at sende en regning ud til skatteborgerne på 7,2 mill. kr.

Hvis man skulle stemme for et sådant forslag, så ville det forudsætte, at den kapacitet, man råder over i forvejen, er udnyttet 100 pct. Jeg føler mig ikke på nogen måde overbevist om, at kapaciteten inden for familie- og arbejdsmarkedsområdet i dag er udnyttet 100 pct. Derfor kan vi ikke gå ind for bare sådan uden videre at udbygge bureaukratiet i København. Det er den ene del af det.



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Når vi så kigger nærmere på forslaget, hvordan man kommer frem til de 7,2 mill. kr., så har man nogle usikre skøn over, hvor mange sager det drejer sig om. Man har en stor usikkerhed om, hvor lang tid det tager at behandle en enkelt sag. I disse usikkerhedskalkulationer lægger man sig hele tiden i overgrænsen og når frem til, at 24 mennesker skal ansættes for at klare den her ekstrabelastning.

Jeg mener, det er et alt, alt, alt for højt tal. Grundlæggende mener vi, at en sådan ekstra opgave må kunne klares inden for den eksisterende kapacitet.

Hvis det var sådan, at vi, hver gang der var et sted, hvor der var en mindre sagsmængde end forudsat, havde en sag i Borgerrepræsentationen, og hvor vi så at sige sendte en kreditnota til skatteborgerne, så kunne vi godt gå ind for også her at kigge positivt på det. Men der er jo en grundlæggende asymmetri: Hver gang der viser sig at være en lidt mindre sagsmængde, så beholder man skatteborgernes penge i systemet. Men når der så er en ekstraudvidelse på et isoleret område, så beder man straks borgerne om at give flere penge. Det kan man ikke være bekendt.

Så siger man nok: Nå ja, men vi tager dem jo bare fra sidste år. Det er jo at putte blå i øjnene på københavnerne, for det er jo københavnernes penge, og der kom altså for mange ind sidste år i forhold til udgifterne. Man burde rettelig sende dem tilbage til københavnerne. I stedet siger man: Nu har vi dem jo. Lad os så bruge dem til det her, lad os få nogle flere mennesker ansat.

På overfladen ser det her forslag meget uskyldigt ud, men det er lige præcis den slags forslag, man skal være vågen over for, for det er sådan nogle mekanismer, der driver den offentlige sektor: Kun én vej – opad. Derfor kan vi kun anbefale at stemme imod. Jeg vil håbe, at de partier, som i almindelighed går og mener, at vi skal passe på den offentlige sektors vækst, besinder sig og stemmer imod dette forslag.

**Finn Rudaizky (A):** Der er slet ikke behov for den retorik, som Mogens Lønborg bruger her i dag. Jeg tror nærmere, der er behov for, at han læser indstillingen igennem igen. Hvis der skulle være nogle forståelsesspørgsmål, som jeg kan forstå ud fra den tale, vi lige har hørt, at der absolut er, så tror jeg, han skal søge assistance til det.

Jeg vil gerne sige, at Socialdemokratiet godt kan tilslutte sig alle de 3 »at«'er, altså hele indstillingen, der ligger, også rettelsesbladet.

Og så vil jeg gerne sige til de kommentarer, vi lige hørte heroppefra, at det er jo absolut en meget, meget forkert fortolkning, som Mogens Lønborg giver. For det første er det jo således, at de 100 mill. kr., som jeg kan forstå, at også De Konservative vil stemme for, jo er lovbeftet, så vi har slet ikke noget valg, vi har faktisk ikke noget valg, så det er sådan set uden for diskussion, selv om det er 100 mill. kr. eller måske i virkeligheden mere.

Men det andet er, at der står jo rent faktisk i det, vi skal stemme om, at de 7,2 mill. kr. i første omgang bliver finansieret inden for rammerne af det budget, som er i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Det kan jeg ikke rigtig se, at man nødvendigvis kan have noget imod, fordi det er jo således, at det at revurdere alle de mange ansøgninger om pensioner kræver jo altså noget arbejde. Det vil sige, at det afholder man i første omgang inden for eget budget.

Så er der en anden formulering, som siger: Jamen nu må vi jo så se, når vi kommer længere frem, om det arbejde i virkeligheden er meget større, end vi havde regnet med. Det synes jeg er en meget fornuftig betragtning. Jeg går ud fra, at sådan nogle betragtninger anstiller Mogens Lønborg også i sin egen virksomhed, at man ikke bare bevilger pengene. Det er jo netop det, vi ikke gør. Vi tager kun stilling til og siger, at vi laver det inden for rammerne af det budget, som

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

vi nu har, og så ser vi. Bliver arbejdet større til den tid, så bedømmer vi det igen. Det er faktisk det, der står i den indstilling.

**Frank Hedegaard (F):** Jeg må også til det samme sige til Mogens Lønborg, at jeg synes, det er en kraftig retorik at lægge for dagen i dette spørgsmål.

Man taler om, at nu går det ud over københavnernes igen, at det offentlige skal gå ind og varetage noget. Så synes jeg, at Mogens Lønborg glemmer, at der faktisk er 20.000 københavnere på pension, som faktisk får glæde af denne ordning. Det er nemlig sådan, at de 100 mill. kr., som Finn Rudaizky også nævner, er lovbundne, dem kommer vi ikke uden om, de skal finansieres.

Men jeg må så stille spørgsmålet til Mogens Lønborg: Hvor mener han så, at ressourcerne til forvaltningen skal komme fra? Det er som om Mogens Lønborg siger, at vi har allerede de folk, der kan sidde og klare pensionssagerne. Sådan er virkeligheden jo ikke. Det er sådan, at pensionssager er meget specialiserede sager, og det er det også for forvaltningen at skulle administrere. Det kræver altså specielle folk til det.

Så Mogens Lønborg må forklare, hvorfor han vil bruge penge på gyngerne i stedet for på karrusellerne. Fordi det, det betyder, hvis de her sager ikke behandles, er faktisk, at alle nye pensionssager, som kommer, vil stå og vente i køen. Det vil sige, at vi vil få øgede udgifter på sygedagpengene. Vi kender også konsekvenserne for de folk, der må have lange ventetider på deres sager, at de på den måde også får en værre situation. Det er faktisk virkeligheden, som den er nu.

Beregningsgrundlaget er kun et skøn. Foranlediget af SF's forslag sidste år var det sådan, at man informerede kommunens borgere om, at de fik en mulighed, at der var sket denne lovændring, og at man kunne søge om at få forandret sin pension. Det er der 3.700 københavnere, der har reageret på indtil videre. Deraf er der 194 sager, der er blevet forhandlet og blevet besluttet. Det er det tal, man lægger til grund for sin beregning. Det er et rimelig fornuftigt tal at beregne det ud fra. Det, der kan forventes måske at komme, er 4.500-5.500 sager, og man har sagt i forvaltningen, at det vil man dække inden for den ramme, der nu er lagt ud, på 7,2 mill. kr.

Så beregningerne er selvfølgelig skønsmæssige, men det kan ikke være andet end et skøn, så længe der endnu er mange folk, der ikke har henvendt sig til kommunen om ændring af deres sager.

Derfor synes jeg også, at det er lidt af en storm i et glas vand at stille sig op og lave problemer over de 7,2 mill. kr., som jo i forvejen ligger i kassen.

**Bente Møller (Ø):** Det her er i virkeligheden en meget principiel sag. For det første handler det om retssikkerheden for ca. 5.000 københavnere, der har fået behandlet en pensionssag én gang, nogle af dem hele vejen igennem ankesystemet, det lokale sociale nævn og Den Sociale Ankestyrelse på landsplan, men som måske har fået forkerte afgørelser, fordi der i mellemtiden er faldet afgørelser i bl.a. Østre Landsret, der har underkendt den praksis, der har været i kommunerne og i de 2 ankeinstanser stort set på landsplan. Der er også faldet afgørelser i Vestre Landsret.

Det vil sige, at borgere, der måske har fået en forkert pensionsafgørelse, har ventet lang tid på, at nogle sager gik til domfældelse, nu skal vente måske i flere år på, at deres sager bliver færdigbehandlet i Københavns Kommune. For dem handler det ikke om luksus eller principper eller noget. Det handler om muligheden for at få mad i munden, betale huslejen, få den tryk-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Det handler om at vide: Hvad er det, jeg skal leve af fremover, hvordan ser mit liv ud fra nu af og til jeg skal bæres herfra? Det er da ret væsentlige ting.

På den anden side handler det om, hvordan man er som arbejdsgiver. Den københavnske familie- og arbejdsmarkedsforvaltnings lokalcentre har en gennemsnitsansættelsestid for socialrådgivere på under et halvt år, fordi arbejdsforholdene åbenbart er sådan, så stort set ingen nyuddannede har lyst til at være ansat her. Der skal ikke meget fantasi til at forestille sig, hvad det giver af problemer i dagligdagen, og hvad det giver af serviceforringelser for de mennesker, der har det allerallersværest, og som er afhængige af, at det, der ligesom er perleporten, indgangen til, at der kan sættes ting i værk, nemlig de lokale socialcentre, fungerer.

Vi har haft sager, det er godt nok ikke i denne samling, men tidligere medlemmer vil kunne huske, at Arbejdstilsynet har været tæt på at lukke flere af vores arbejdspladser, fordi det psykiske arbejdsmiljø var voldsomt belastet.

Det er altså de lokalcentre, hvor medarbejdere nærmest siger op, før de er blevet ansat, hr. Mogens Lønborg mener uden videre kan ekspedere 5.000 førtidspensionssager oven i de bunker, der ligger på hylderne i forvejen, hvor borgere har ventet på afgørelser, nogle gange helt ud over, hvad der er lovligt i forhold til lov om administration og retssikkerhed på det sociale område. De kan bare klare de her sager, selvfølgelig kan de det.

Så kan det være, at afgørelsen kommer om 5 år eller om 10 år, når man engang er nået til den sag i sagsbunken, fordi det måske ikke er den, der er den mest akutte. Så vil der formentlig også være nogle af de godt 5.000 borgere, det her handler om, der i mellemtiden er afgået ved døden eller andet, som aldrig nogen sinde får afklaring af, om de var berettiget til deres førtidspension eller ej.

Jeg er enig i, at det er beklageligt, at vi har en forvaltning, hvor det daglige arbejdspresser er sådan, at det er et problem. Hvis man lige pludselig får en akut sag, hvis der brænder et hus i et lokalområde og man skal rykke akut ud, fordi nu skal man genhuse mennesker fra en lang række lejligheder, så er det en arbejdsopgave, som man faktisk ikke er gearret til at klare. Men det er virkeligheden, og det er ikke nogen hemmelighed, det er der ingen, der har lagt skjul på. Arbejdstilsynet har påvist det gang på gang. Der er heller ingen borgerrepræsentanter, som har fulgt med i pressen i flere år, der kan være uvidende om, at sådan er forholdene.

Så det her handler altså om, at vi nu skal have socialrådgivernes ansættelsestid derved, hvor den stort set bliver nul, fordi de slet ikke vil være her, og så handler det om godt 5.000 borgere, der muligvis har fået forkerte afgørelser i op til 3 instanser, om deres retssikkerhed, hvor lang tid de skal vente på at få den rigtige afgørelse.

**Abderrahman Ben Haddou (D):** CD er enig med De Konservative i at stemme imod det 2. og det 3. »at«. Jeg vil nu ikke gøre det på den samme måde som De Konservatives leder, der fik en påtale eller en eller anden form for kritik af, at han brugte en bestemt form for retorik.

Det, der ligger til grund for, at CD ikke kan stemme for, at der bevilges 7,2 mill. kr. – nu siger man godt nok i det her ændringsforslag, at man senere hen vil tage hensyn til de merudgifter, der vil opstå på et eller andet tidspunkt i forbindelse med behandlingen af de her sager. Det er jo selvfølgelig anderledes. Men jeg mener, det er alt for omsorgsfuldt over for en bestemt gruppe ansatte under Københavns Kommune.

Og hvad ligger der så til grund for det? Jeg er enig i, at socialcentre havde nogle problemer for 3 år siden, men jeg er også enig i, at vi kan ikke blive ved med at bruge den undskyldning gang på gang, at de har et stort arbejdspresser. Socialcentre eller lokalcentre fik 20

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

mill. kr. tilføjet netop for at klare arbejdspresset i forbindelse med venstrefløjens og Socialdemokratiets budgetaftale for 2001; ergo har de fået flere penge.

Inden for aktiveringsområdet har socialcentrene og lokalcentrene fået færre opgaver, fordi alle socialsager, der vedrører folk, der er jobparate, er fuldstændig overflyttet til en anden enhed i Københavns Kommune. Det vil sige flere penge, færre opgaver. Så er det, jeg spørger mig selv: Hvorfor kan man så ikke klare noget mere, når der kommer en ekstra opgave i form af sagsbehandling af de her førtidspensionistsager?

SF var heroppe og sige 20.000. Ja, det er meget flot, men det blev så sat på plads af Bente Møller fra Enhedslisten, for det korrekte tal, når vi taler om arbejdsbyrden, er jo imellem 4.500 og 5.000 sager. Når vi taler om 20.000, så er det, hvor mange frimærker vi sender fra Københavns Kommune til vores førtidspensionister, og det er jo ikke ligefrem det, vi skal tage som udgangspunkt for at bevilge 7,2 mill. kr.

Men hvis man siger ud fra f.eks. 4.500 sager, som vi skal behandle ekstra i lokalcentrene, og fordeler de 7,2 mill. imellem dem, så når man frem til et beløb, der hedder 1.666 kr. pr. sag, og det kan jeg altså ikke stå model til. Jeg synes, det er for dyrt. Vi kan ikke være bekendt at sige til københavnernes, at de skal betale 1.600 kr. for at få behandlet en sag.

Så netop derfor og fordi man har færre opgaver nu og har fået 20 mill. kr. sidste år, så vil CD ikke stemme for, at der bevilges flere penge i forbindelse med det, man kalder for et meget omfattende arbejdspress.

**Carl Christian Ebbesen (O):** Nu er det meget nærliggende at gå herop og begynde at tale om ideologi og overadministration og prøve at tage en debat om hele det her område. Men for at gå helt ned i dybden handler det her om, at der er nogle ulykkelige mennesker, der er blevet nægtet førtidspension, og at der er faldet en dom nu om, at de sager skal genoptages. Derfor må det være helt rimeligt, at vi får sat det arbejde i gang hurtigst muligt. Derfor mener jeg ikke, at det er på det her område, at man skal gå ind og begynde at lege med de menneskers liv og økonomi.

Så derfor tiltræder vi fra Dansk Folkeparti også den indstilling, der ligger. Det giver måske også anledning til lidt misforståelser, at der er kommet et rettelsesblad til netop dette punkt. Her kan jeg så se, at man vil korrigere for økonomien, administrationen af det her vil man tage op på et senere tidspunkt, når man har fundet ud af, hvad de reelle økonomiske omkostninger er ved dette forslag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

**Mogens Lønborg (C):** Allerførst vil jeg lige slå fast både til Bente Møller og Carl Christian Ebbesen, at vi naturligvis går ind for, at de her pensionsager skal behandles, og at de mennesker, som er blevet snydt for deres pension, skal have deres pensionspenge.

Bente Møller var ved det forrige dagsordenspunkt inde på noget med at hive spøgelse ned fra væggen. Jeg synes, Bente Møller i høj grad hiver et spøgelse ned fra væggen, når hun begynder på en rørende måde at fortælle om disse mange mennesker, som om De Konservative ikke vil give disse pensionister, hvad de har krav på. Selvfølgelig vil vi det. Det synes jeg var en spøjs udlægning af det, jeg har sagt her.

Det, vi er imod, er, at den opgave med at få gennemgået de her sager skal udløse en ekstra-bevilling. Nu er det rigtigt, og det har jeg ikke været opmærksom på, at der er kommet et papir, som er omdelt her, hvor der står »til eventuel dækning af administrative merudgifter«. Jeg læ-

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

ser det nu stadig væk sådan, at der gives adgang til at bruge 7,2 mill. kr. ekstra penge til at få denne sagsbunke behandlet.

Der vil jeg fastholde mit grundsynspunkt, at det kan vi kun tiltræde, såfremt, ifald hele den samlede kapacitet inden for familie- og arbejdsmarkedsområdet er udnyttet 100 pct. Det er jo lige præcis den måde, den offentlige sektor, bureaukratiet, snigende, umærkeligt, er vokset år for år, og det bør alle her jo vide.

Derfor er jeg så betænkelig ved at sige bare ja til, at så giver man ekstra penge til at få ansat nogle mennesker. Jeg er helt indforstået med, Bente Møller, at denne opgave kræver nogle specialister på netop dette område: Naturligvis skal der sættes de rigtige mennesker med den rigtige kompetence til det.

Det er jo i øvrigt ikke et spørgsmål, vi vil diskutere her, fordi vi har alle forhåbentlig tillid til, at de mennesker, der har med det at gøre, finder de rigtige mennesker. Det er jo ikke det, sagen handler om. Den handler om, hvorvidt der skal en ekstraregning ud til skatteborgerne, fordi der er kommet en meropgave.

Hvis det var sådan, og så gentager jeg mig selv fra mit første indlæg, at vi tilsvarende fik en anmodning om at betale nogle penge tilbage, fordi det viste sig, at der var en mindre sagsbunke på et område, men læg mærke til, at det får vi jo aldrig.

Nu er jeg godt nok ny, men jeg er sikker på, at den slags sager kommer jo aldrig herop i BR. Det gør de heller ikke i Folketinget, det gør de heller ikke i andre kommunalbestyrelser. Den asymmetri har vi, og derfor skal vi være sådan på vagt over for den slags forslag her.

**Finn Rudaizky (A):** Vi skal ikke alene være på vagt over for forslagene. Vi skal også være på vagt over for det, som Mogens Lønborg siger. For jeg vil lige korrigere, at det var ikke noget ny tekst i det rettelsesblad, der er blevet sendt ud. Se, det rettelsesblad er faktisk en sammenkrivning af det, som blev vedtaget på Økonomiudvalgets møde, hvor Mogens Lønborg selv deltog i afstemningen.

Så vil jeg sige, at for Socialdemokratiets vedkommende er det vigtigt at konstatere, som det også er sagt, at det er altså merudgifter til førtidspension på grund af en lovgivning, vi er bundet af det.

For det andet vil vi godt understrege, at vi oplever, at lokalcentrene er godt presset i forvejen. Vi vil ikke være med til at skære ned på den helt nødvendige og gode service, der bliver ydet ude i lokalcentrene. Det er faktisk vigtigere at styrke den service, og den vil få et lille tilbageskridt, hvis man pålagde den meget tidkrævende pensionssagsgennemgang oven i det normale arbejde.

Så det synes jeg også er en fornuftig begrundelse for, at man tager pengene inde fra et eget budget og bruger til den her helt ekstraordinære opgave.

**Mikkel Warming (Ø):** Det er med stadig større undren, jeg hører Mogens Lønborg blive ved med at snakke om en ekstraregning til skatteyderne, en ekstraregning, der sådan snigende kommer. Man kan næsten mærke, hvordan den socialdemokratiske velfærdsstat kommer krybende langs murene for at overfalde de stakkels københavnere.

Det undrer mig. Det virker, som om det ikke er gået op for Mogens Lønborg, at de penge tages inde fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets eget budget, egen ramme, af, som det siges, det overskud, der ikke er øremærket til ting, Borgerrepræsentationen har besluttet og dermed lovet københavnernes. Og at man så i øvrigt vurderer det, når overførslerne mellem 2001 og 2002 skal vurderes. Det er vel stort set det fornuftigste, man kan gøre.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

Jeg skulle så hilse fra Bente Møller og sige, at Enhedslisten ikke har taget Mogens Lønborg til indtægt for, at De Konservative ikke ville give pensionisterne deres ret. Men konsekvensen af det, Mogens Lønborg står og siger, er, at det ikke haster særlig meget med at gøre det, fordi det er det, der er konsekvensen.

Hvis Mogens Lønborg ikke tror på det, så vil jeg så mindeligt bede Mogens Lønborg om at undersøge virkeligheden ude på lokalcentrene. Fordi jeg skulle hilse og sige både fra egne og andres oplevelser, at helt elementære afgørelser kan tage meget lang tid, fordi bunkerne kan være meget, meget, meget store. De mennesker, der har behov for afgørelser fra lokalcentrene, er altså mennesker, der har behov måske for at få et boligtilskud på noget, som for en almindelig vellønnet er meget lidt, men som kan være det, der får deres økonomi til at hænge sammen.

Det er rigtige mennesker med rigtige problemer, der får større problemer, hvis Mogens Lønborg havde flertal for det, han går herop og siger. Det har han gud ske tak og lov ikke.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

**Mogens Lønborg (C)**: Det sidste indlæg fra Mikkel Warming var jo ganske interessant. Netop interessant, fordi det illustrerede jo lige præcis, hvordan mekanismen er i henseende til, at den offentlige sektor vokser og vokser. Pengene er der jo allerede, hører vi blive sagt, så det er ikke en ekstraregning.

Det er jo hele kernen, at det, Mikkel Warming tror jeg ikke har forstået, er, at man har kradset nogle penge ind, som der viste sig at være for mange af sidste år, og så siger man: Nu har vi dem. Jamen så kan vi lige så godt bruge dem på det her.

Det, der er det realøkonomiske i det, Mikkel Warming, er, at nu går man i gang med at ekstraansætte nogle mennesker for at få den her opgave løst, i stedet for at sørge for at hente det inden for den samlede budgetramme. Det er det. Den samlede udgift bliver 7,2 mill. kr. større end ellers, og det er det, der er det helt, helt afgørende.

Det, der er kernen i mit point, er, at alle de andre ting er nogle budgettekniske ting, som gør, at det ser ud, som om der ikke sker en vækst i det offentlige, og det gør der.

**Jens Johansen (F)**: Jeg synes, jeg kan genkende noget af diskussionen fra økonomiudvalgsrådet, hvor Mogens Lønborg sagde noget af det samme, han har stået og sagt heroppe.

Jeg synes, Mogens Lønborg burde tænke over, hvor det er han er. Han er arbejdsgiver for de ansatte i Københavns Kommune, og jeg synes, det er en hån over for de ansatte at sige, at man ikke er klar over, om kapaciteten er udnyttet 100 pct. Så burde man gøre sig bekendt med det, f.eks. ved at stille spørgsmål til forvaltningen om sagsbehandlingen på det område, som vi nu tilfører ekstra midler, så en gruppe pensionister kan få deres ret, sådan som højesteretsdommen siger det.

Jeg synes også, at Mogens Lønborg burde være opmærksom på, at der er sket en reduktion af lønsummen hvert år på 2 pct. Det har siden bl.a. SF var med til at lave budgetforlig i begyndelsen af 1990'erne været god tone at reducere bureaukratiet i Københavns Kommune. Jeg synes ikke, at det klæder en konservativ arbejdsgiver for de ansatte så at sige, at bureaukratiet vokser, når den faktiske opgave har været at reducere bureaukratiet i Københavns Kommune, sådan som det også er sket op igennem 1990'erne, og som det fortsat vil ske.

Derfor er vi i den situation, at når udefrakommende opgaver lægges på kommunens ansattes bord, ja så skal der flere hænder til, det er princippet. Det var et princip, som borgmester Søren Pind også bekræftede på Økonomiudvalgets møde, at sådan gør vi så.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Det gør vi så her i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningssammenhæng, når denne gruppe af pensionister skal have genoptaget sine sager. Det er en stor opgave, og der er ikke plads til i hverdagen, og det ville Mogens Lønborg i det tidsrum, der er gået siden økonomiudvalgs-mødet, hvor det her blev behandlet, og så mødet i aften her i salen, have kunnet forsikre sig om, hvis han havde gidet.

**Indstillingens 1. og 2. at blev godkendt.**

**Indstillingens 3. at blev godkendt med 41 stemmer imod 4.**

**For stemte A, V, F, B, Ø og O.**

**Imod stemte C og D.**

=====

### **8) BR 146/02. Udvidelse af Carlsberg Bryggeriernes integrerede institution**

Indstilling om, at Københavns Kommune udvider den selvejende institution Carlsberg Bryggeriernes integrerede institution Vester Fælledvej 75 med 10 børnehavpladser, i alt beløb 335.000 kr.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### **9) BR 152/02. Udtalelse til Indenrigs- og Sundhedsministeriet om Tolkeformidling**

Indstilling om, at udkast til udtalelse i anledning af en henvendelse om Københavns Kommunes Tolkeformidling fremsendes til Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### **10) BR 154/02. Ny P-ordning i brokvartererne**

Indstilling om, at området med P-restriktioner i brokvartererne begrænses til fremover at omfatte de indre brokvarterer (inden for "Jagtvejslinien" samt en tilsvarende indskrænkning på Amager), at der opsættes P-infostandere i det nye 2-timers område med oplysning om parkeringsreglerne i brokvartererne og der iværksættes en intensiv markedsføring af P-billetterne, at en række mindre regelforenklinger, der gør ordningen lettere at forstå og administrere gennemføres, samt at det forudsættes, at såfremt indskrænkningen af området med P-restriktioner eller den ændrede distributions- og salgspolitik vedr. salg af P-billetter medfører en reduktion i Københavns Kommunes parkeringsindtægter, skal den heraf afledte reduktion dækkes af Bygge- og Teknikudvalgets ramme.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

Efter aftale med Bygge- og Teknikforvaltningen forudsættes samtidig, at udgifter til flytning af skilte, høringsproces samt information som følge af ny P-ordning i brokvartererne dækkes af Bygge- og Teknikudvalgets ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

**Johannes Nymark (A):** Der ligger jo et konkret forslag, som er på vej ud til høring, om en revision af områderne forstået som en begrænsning af områderne, bedre information, som vi i Bygge- og Teknikudvalget har efterlyst ved flere lejligheder og yderligere en regelforenkling.

Nu skal vi altså ud og have en høring. Vi har allerede fået et enkelt høringsbidrag, nemlig fra Rigshospitalet, som nu pludselig fra at være en ø midt i området er blevet et yderliggende område. Jeg vil da godt tilkendegive allerede her, at det er en henvendelse, som vi sammen med andre høringssvar, der måtte komme nu her i høringsrunden, vil se positivt på.

**Borgmester Søren Pind:** Man kunne jo forledes til at tro, at denne sag drejede sig om ophævelse af den eksisterende parkeringsordning for brokvartererne. Hvis man nu havde den opfattelse, så kunne denne debat blive meget, meget lang. Derfor er det, jeg godt vil henlede opmærksomheden på, hvad det rent faktisk er indstillingen drejer sig om.

Den drejer sig nemlig først og fremmest om en indskrænkning af den eksisterende parkeringsordning. Den drejer sig om, at der kommer flere parkeringsinfostandere op. Jeg vil godt her til salens beroligelse sige, at vi har fået garanti for, at det ikke bliver den først valgte ordning på Frederiksberg, der her træder i kraft, med kæmpestore p-infoskilte for hver 100 m over det hele. Vi har faktisk fået garanti for, at det bliver en æstetisk forsvarlig løsning, og jeg er helt sikker på, at dermed er der et lettelsens suk, der breder sig ud over hele denne pragtfulde sal.

Og så altså nogle regelforenklinger, som jeg ikke skal komme nærmere ind på, for de fremgår klart af indstillingen.

Alt i alt er det her noget, som vi kan tiltræde. Jeg skal selvfølgelig for god ordens skyld sige, at vi så da meget hellere, det var en afstemning om hele ordningens afskaffelse. Men vi har lidt svært ved at se, hvordan vi kan vride det ud af denne indstilling. Så altså vi tiltræder den, som den ligger.

**Sven Milthers (F):** For SF er der ingen tvivl om, at det allerbedste ville være, hvis vi kunne få en ensartet parkeringsordning for hele kommunen. Derfor mener vi, det er noget rod, det, vi har lige for øjeblikket, med en parkometerordning i Indre By, og så har vi altså denne her 2 timers parkeringsordning i en del af byen. Og så har vi yderligere ingen parkeringsordning dybest set i resten af kommunen.

Derfor er det, at vi sammen med Enhedslisten i Økonomiudvalget har lavet et forslag om, at vi går ud og siger i første omgang en parkometerløsning inden for Jagtvej, men det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi tror på, det meget hurtigt vil være nødvendigt at udvide den. Vi er ret sikre på, at den ordning, som nu skitseres, vil gå hen og give store problemer specielt i de ydre brokvarterer. Men lad os nu se, om ikke høringssvarene vil vise, at det også er borgernes indtryk af denne ordning.

Jeg vil da godt sige, at vi har med glæde noteret os, at Socialdemokratiet har sagt, de vil lægge vægt på høringssvarene. Så vi håber meget, at de folk, der mener, at den her skitserede ordning er dårlig, vil gøre klart over for Socialdemokratiet, at denne ordning ikke duer. Det vil vi sætte pris på. Så kan vi komme i fornuftige forhandlinger om en samlet ordning for hele kommunen.



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Det skal ikke forstås sådan, at der ikke er nogen dele af den foreslåede ordning, vi godt kan tilslutte os. Vi synes, det er glædeligt, hvis man laver ordentlige infostandere. Der er andre praktiske ting, der kan gøres bedre, end de gøres i dag – enig. Men kernepunktet er, hvordan ordningen skal styres, og der tror vi altså, at en parkometerordning er langt mere hensigtsmæssig end den nuværende todelte ordning.

**Mikkel Warming (Ø):** Parkeringsrestriktioner i brokvartererne er en simpel nødvendighed i København, hvis ikke brokvartererne skal bryde sammen og fortovene gro til i parkerede biler. Jeg ved godt, det er nogles ønskedrøm, men sådan har vi det altså ikke.

Parkeringsrestriktioner skal efter Enhedslistens opfattelse være forholdsvis enkle, gennemskuelige og rimelige. Altså ikke rimelige forstået på den måde, at bilisterne ikke må føle sig ramt. Det er faktisk meningen, at pendlere skal føle sig så ramt, at de helst lader være at bruge bilen. Det kræver meget mere end parkeringsrestriktioner, skulle jeg hilse og sige. Det viser de tal, vi har fået, jo også.

Det, man så kan spørge sig selv om, er: Er den 2-timers-ordning, der er nu i København, gennemskuelig? Det synes vi ikke. Vi synes, det er noget rod, at der er 2 forskellige ordninger i København. Vi burde udbrede den ordning, der er i Indre By med parkometre, til brokvartererne. Det kan godt være, at parkometerordningen ikke er elsket, men den er i hvert fald accepteret, folk kender den og kan forholde sig til den. Og så er det altså noget rod at have en ny ordning, en ny måde at gøre det op på lige udenfor.

Den indstilling, der er fra det trafikpolitiske flertal her i kommunen, Socialdemokratiet og de borgerlige, gør en dårlig ordning lidt værre, idet man foreslår, at den indskrænkes til Jagtvejslinjen. I praksis kommer det vel hovedsagelig til at betyde, som det også antydes lidt i indstillingen, det problem, der kan være med, at på kanten af ordningen er der pludselig en hel masse parkerede biler, der så flytter ind til Jagtvejslinjen sådan cirka. Et eksisterende problem flyttes længere ind i byen.

Det ærgrer os lidt, at hele den øvelse, der var sidste år, med at udskyde en stillingtagen til en permanentgørelse af en eller anden form for parkeringsrestriktioner i brokvartererne, som specielt Socialdemokratiet var bagmænd bag, er endt i noget som det her, som bare er, at man indskrænker den eksisterende ordning.

Vi har også lagt mærke til, at Socialdemokratiet nu siger, at der kan blive talt fornuft til dem i høringsperioden. Vi håber også, det betyder – nej, det kan næsten være lige meget, ordføreren er optaget, kan jeg se, af sin trafikpolitiske partner – at man også kan tale med Socialdemokratiet om andre måder at lave parkeringsrestriktioner på end 2-timers-ordningen, fordi det er elementær sund fornuft at udvide en ordning, der fungerer, som er accepteret, som er genkendelig og gennemskuelig.

Derfor skal jeg – det er så på vegne af Enhedslisten og SF – foreslå, at parkeringsordningen ændres til en ordning med parkometre, i første omgang inden for Jagtvejslinjen. Det vil vi gerne have til afstemning, medmindre selvfølgelig fornuften skulle gribe forsamlingen og man bare tiltræder det.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, det får vi se.

**Karin Storgaard (O):** I denne sag er der jo 3 »at«-er. Et af »at«-erne er jo p-infostanderne, og det lyder jo umiddelbart ganske godt, at man kan få noget information om parkering, hvad det koster, hvorhenne osv.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

Men der er bare det ved det, synes jeg, at man glemmer, at vi snart plastrer standere af forskellig art, forskellige infostandere op overalt i København. Der er infostandere for busser, og der kommer sikkert også nogle flere i forbindelse med stambusserne. Der er i forbindelse med parkering, og der er mange andre ting, man laver infostandere om. Derfor synes jeg, at man skulle prøve at overveje, om man ikke kunne samle det lidt sammen, så man kunne få nogle fælles infostandere.

Når jeg hører Mikkel Warming sige heroppe, at det skal være en gennemskuelig ordning, så vil jeg sige, at det er Dansk Folkeparti da ganske enig med Enhedslisten i. Det er ikke så tit, vi er enige med liste Ø, men det er vi i dette tilfælde. Vi synes nemlig ikke, at den ordning, der er, er gennemskuelig.

Baggrunden for hele sagen er jo, som nogle af forsamlingen ved, at der har været en forsøgsordning, som jo blev vedtaget i juni 2000, og som så blev forlænget til den 15. juni 2002. Nu er der for en del af ordningen lagt op til en permanent ordning, og det synes vi ikke er helt godt.

Vi synes, det er godt, at der er nogle af brokvartererne, der er blevet undtaget fra ordningen; det synes vi er fint. Men vi er til gengæld ikke tilfredse med, at de indre brokvarter og en del af Amager stadig væk skal belemres med denne efter vor opfattelse dårlige ordning.

Dansk Folkeparti har tidligere stillet forslag om, at forsøget blev stoppet, og at der skulle nedsættes et ad hoc-udvalg, der skulle komme med forslag til fremtidige løsninger, men det var der desværre ikke flertal for. Jeg ved ikke, om det har ændret sig med den nye Borgerrepræsentation, men det kunne jo være, at vi skulle prøve det på et tidspunkt.

Efter vor opfattelse trænger vi i København til en parkeringspolitik. Vi mener ikke, at dette forslag løser hverken problemerne i brokvartererne eller i København som helhed.

Hvis man nærlæser side 6, så vil man se, at den foreslåede forenkling går ud på reduktion af antallet af zoner og elektronisk udstedelse af licenser. Det er jo altså ikke den store forskel. Den forenkling er ikke ret meget. Jeg synes, at når man læser punkterne, så står der ved de fleste punkter, at ordningen fortsætter.

I hele København er der flere forskellige ordninger, så afhængig af, hvilken bydel man befinder sig i, vil der stadig væk være forskel. Det er så op til bilisterne at finde ud af, hvad der gælder hvor.

Det er efter Dansk Folkepartis opfattelse helt galt, når det i indstillingen står anført, at den indskrænkede ordning for indre brokvarter og Amager er en fordel, fordi ordningen kun omfatter områder, hvor der er knaphed på parkeringspladser både dag og nat. Problemet er altså ikke løst for beboerne, der er nemlig heller ingen parkeringspladser om natten. Jeg tror, man har diskuteret det før både her i Borgerrepræsentationen og i udvalget.

Det er altså en løsning, der her er lagt op til, der ikke er til gavn for beboerne, men til daglig gene og irritation og vel heller ikke til gavn for administrationen, idet den er dyr og besværlig at håndtere.

Vi skal altså fortsætte med beboerlicenser. Der er også månedslicenser til lånt bil, der er midlertidige licenser, der er erhvervslicenser, der er erhvervsmånedskort, der er p-billetter, der er 2 timers parkering. For at få nogle til at sælge p-billetterne lægger man nu op til, at der skal gives mere i avance. Det er desværre en hel molbohistorie efter vor opfattelse.

Dansk Folkeparti kan kun sige: Om igen. Lad os få en holdbar parkeringsløsning for hele København.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

**Abderrahman Ben Haddou (D):** CD vil helt klart stemme imod den såkaldt reducerede form for p-ordning, som et bredt flertal af Borgerrepræsentationens partier er blevet enige om.

Nogle siger som begrundelse, at denne her ikke er så omfattende som den nuværende forsøgsordning, og derfor kunne den være en lettere overgang til en hel afskaffelse af p-ordningen. Der mener jeg faktisk, det kan gå omvendt, den anden vej, at denne mildere, hvis man må kalde det, form for p-ordning også kan bruges til at gøre denne her ordning mere permanent.

Jeg hæfter mig også ved, at man under Sagsbeskrivelse skriver:

»Parkeringsstilbuddet til pendlerne afspejler, at Københavns Kommune ønsker at anvende parkering som et trafikpolitisk virkemiddel til at begrænse trængsels- og miljøproblemer i de tætte byområder.«

Det hænger bare ikke sammen med de reelle tal, der er kommet, der siger, at problemet ligger faktisk i, at flere københavnere har købt egen bil. Det er altså ikke pendlere, der pendler ind imod København, der er problemet, det er faktisk aftagende.

Så når man skriver sådan og bruger det som en begrundelse for at forsøge at begrænse pendlertrafikken mod København, så er det altså en forkert begrundelse, fordi der er altså ikke det problem, som man nu nævner i sagsbeskrivelsen. Tværtimod har københavnere fået flere biler, de er blevet rigere i de sidste år, og derfor er der naturligvis også blevet flere bilejere.

Så CD vil stemme imod. I den forbindelse har jeg en bemærkning, der hedder:

»CD stemmer imod den nye p-ordning. Det er en kendsgerning, at problemet med den øgede trafik ikke – som tidligere påstået – skyldes, at flere bilister pendler ind til København. Problemet er derimod, at flere og flere københavnere i de seneste år har anskaffet sig en bil. CD mener, at p-afgifterne er en straf mod de københavnske bilister og erhvervslivet. Den nye p-ordning betyder blot, at man ønsker at fastholde en varig indtægt til Københavns Kommune i form af p-afgifter.«

**Jesper Schou Hansen (V):** Med parkeringsordningen har venstrefløjen i København noteret sig for én langsigtet fiasko. I virkeligheden burde vi afskaffe parkeringsordningen helt, for hvis vi kigger på, hvad den indeholder, jamen så hjælper den reelt ikke beboerne i brokvartierne, som er dem, der nu straffes med denne her ordning.

Indskrænkningen er vi til gengæld tilhængere af, ikke fordi vi får en perfekt løsning, men fordi vi generer færre beboere, end vi gjorde før.

SF talte for et øjeblik siden fra denne talerstol om en ensretning af p-ordningen, så hele byen havde den samme ordning. Det ville jo være lige så tåbeligt som en ensretning af alle gader i byen. Vilkårene er jo forskellige, derfor har vi heller ikke en ensretning af alle gader, og derfor skal vi selvfølgelig heller ikke have en ensretning af parkeringsordningen i hele byen med parkometre pløkket ned for hver 25 meter.

SF og Enhedslisten lever i en for dem lykkelig og for beboerne ulykkelig vildfarelse om, at parkeringsordningen rent faktisk har været med til at fjerne nogle problemer. Det har den ikke. Der er ganske få steder i brokvartererne, hvor denne ordning gælder, hvor man har haft problemer i dagtimerne. Det har man eksempelvis omkring Østerport Station, det har man eksempelvis omkring Handelshøjskolen. Her kunne man med ganske simple midler, som man har gjort på nogle af handelsgaderne, på Nørrebrogade, på Østerbrogade, på Vesterbrogade, på Amagerbrogade, have opsat nogle blå parkeringsskilte, der lavede en tidsbegrænset parkering. Så havde man været ude over det; så skulle man ikke have generet i titusindvis af beboere med bil, og i stedet for ville man have haft en ordning, der faktisk havde fungeret.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

Ser vi på det, har vi så i dagtimerne eksempelvis problemer med pendlerparkering i Sundby, som har været en del af ordningen? Næh. Har vi det på Ydre Østerbro? Næh. Vi må også erkende, at p-ordningen jo ikke har løst nogen af de problemer, som venstrefløjens åbenbart mener der har været i byen.

Men vi må erkende, der har været problemer, problemer i nattetimerne, som Ben Haddou ganske rigtigt var inde på. Det problem har vi jo fortsat. Det løser den forrige ordning ikke, det løser denne justering heller ikke. Faktisk må vi konstatere, at det over årene har været et stigende problem. Flere og flere københavnere får bil, og den vil de gerne parkere, og så er det jo sådan, at når der ikke er parkeringspladser nok til rådighed, jamen så parkerer man ulovligt.

I forbindelse med flere af de planer, Københavns Kommune har lavet, har vi faktisk kunnet konstatere, at der har været en overbelægning i flere områder. F.eks. på Indre Nørrebro har vi haft en belægningsprocent på 105 om natten, hvor der vel at mærke ikke har været pendlere.

Så vi må altså konstatere, at i København har vi vedtaget en p-ordning, der praktisk talt ikke hjælper nogen, men generer en pokkers masse mennesker. I virkeligheden kan man vel kun sige: Stop jagten på beboere med bil.

**Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:**

**"Vi vil derfor at forslå, at P-ordningen ændres til en ordning med parkometre – i første omgang indenfor Jagtvejslinjen."**

**Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 12.**

**For stemte F og Ø.**

**Imod stemte A, V, B, O, C og D.**

**Indstillingen blev herefter godkendt med 29 stemmer imod 17.**

**For stemte A, V, B og C.**

**Imod stemte F, Ø, O og D.**

**Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:**

**"DF er af den opfattelse, at ændringen i P-ordningen også bør gælde de indre brokvarterer og kan derfor ikke støtte indstillingen.**

**DF mener i øvrigt stadig, at P-ordningen i hele København bør tages op til vurdering."**

**Centrum Demokraterne ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:**

**" CD stemmer imod den nye p-ordning. Det er en kendsgerning, at problemet med den øgede trafik ikke – som tidligere påstået – skyldes at flere bilister pendler ind til København. Problemet er derimod, at flere og flere københavnere i de seneste år har anskaffet sig en bil. CD mener, at p-afgifterne er en straf mod de københavnske bilister og er-**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

hvervslivet. Den nye p-ordning betyder blot, at man ønsker at fastholde en varig indtægt til Københavns Kommune i form af p-afgifter."

=====

### 11) BR 147/02. Busterminal på Nordhavn Station

Indstilling om, at der gives en tillægsbevilling på 1,3 mio. kr. til omlægning af forpladsen ved Nordhavn Station. Tillægsbevillingen anvises på Vej & Parks anlægsramme for år 2002 (Vej-anlæg, konto 2.22.3), samt at der gives en indtægtsbevilling på 0,8 mio. kr. fra HUR, DSB og Banestyrelsen.

(Bygge- og Teknikudvalget)

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### 12) Fjernelse af dækningsgrave år 2002

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 750.000 kr. i 2002, finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 0.21.3) til fjernelse af udvalgte dækningsgrave.

(Bygge- og Teknikudvalget)

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### 13) BR 143/02. Fjernvarmeledninger ved Dampfærgevej

Indstilling om, at Københavns Energi etablerer fjernvarmehoved- og fordelingsledninger til forsyning af et område ved Dampfærgevej, at projektet for så vidt angår forstærkning af ledningsnettet (Århusgade) godkendes i henhold til Varmeforsyningsloven, samt at der gives en kapitalbevilling på 9,3 mill. kr. til projektet.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### 14) BR 144/02. Fjernvarmehovedledning ved Islands Brygge

Indstilling om, at Københavns Energi etablerer første del af en fjernvarmehovedledning til forsyning af et område ved Islands Brygge Syd, og at der gives en kapitalbevilling på 6 mio. kr. til projektet.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

### 15) BR 157/02. Medlemmer til ELFOR's repræsentantskab

Indstilling om, at miljø- og forsyningsborgmesteren udpeges som medlem af ELFOR's repræsentantskab, at der udpeges yderligere et medlem fra Miljø- og Forsyningsudvalget til ELFOR's repræsentantskab, at der udpeges 2 suppleanter, samt at miljø- og forsyningsborgmesteren indstilles som kandidat til ELFOR's bestyrelse.

(Miljø- og Forsyningsforvaltningen)

**Indstillingen blev godkendt.**

**Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.**

=====

### 16) BR 145/02. Forberedelse af Miljøfestival 2002

Indstilling om, at Miljøkontrollen tildeles en teknisk tillægsbevilling på konto 0.80.1, fælles formål, på udgifter på 0,7 mill. kr. og modsvarende indtægter på ligeledes 0,7 mill. kr.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### 17) BR 149/02. Sjællands Symfoniorkester

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager til efterretning, at Ole Hentzen er indtrådt i bestyrelsen for Sjællands Symfoniorkester i stedet for Martin Geertsen med virkning fra 1. marts 2002.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### 18) BR 156/02. Ændring af vedtægter for Københavns Idrætsanlæg (KI)

Indstilling om godkendelse af de ændrede vedtægter for KI, således som disse fremgår af bilag 1 til nærværende indstilling, med forbehold for at KI's repræsentantskab godkender de ændrede vedtægter på repræsentantskabsmødet den 22. maj 2002.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **Martin Geertsen**: I forbindelse med behandling af den store fritidssag, som både indbefatter denne og den næste sag på dagsordenen, torsdag den 6. december 2001 godkendte Borgerrepræsentationen rammerne for KI's kommende vedtægter, og samtidig tiltrådte forsamlingen her nogle præciseringer af vedtægterne.

På baggrund af Borgerrepræsentationens beslutninger har forvaltningen i samarbejde med KI's administration, i et frugtbart samarbejde, nu udarbejdet de endelige ændrede vedtægter.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Jeg synes sådan set, at indstillingen på udmærket vis redegør for de ændringer og konkretiseringer, der er sket, siden Borgerrepræsentationen sidst behandlede vedtægterne, og jeg har sådan set ikke yderligere bemærkninger til det.

Som det fremgår af materialet, så anbefalede Kultur- og Fritidsudvalget den 21. februar i år vedtægtsændringerne uden yderligere bemærkninger. Det var en af de smalle og hurtige sager i Kultur- og Fritidsudvalget.

KI's bestyrelse har behandlet vedtægterne på bestyrelsesmødet den 25. februar, hvor de ændrede vedtægter blev tiltrådt. Ifølge de nuværende vedtægter skal ændringerne i vedtægterne også godkendes af KI's repræsentantskab, og da repræsentantskabsmødet først afholdes den 22. maj i år, så må Borgerrepræsentationens godkendelse nødvendigvis også ske med forbehold for, at også KI's repræsentantskab godkender vedtægtsændringerne, og det må vi jo så håbe på.

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

### 19) BR 164/02. Ændring af vedtægter for institutionen Byens Huse

Kultur- og Fritidsudvalget vedtog i mødet den 7. marts 2002 et af borgmester Martin Geertsen stillet ændringsforslag – der er optrykt i indstillingen. Ændringsforslaget udgør dermed Kultur- og Fritidsudvalgets indstilling til Borgerrepræsentationen.  
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **Martin Geertsen**: Meget er jo forandret, kan man roligt sige, siden Borgerrepræsentationens møde den 6. december 2001.

Til Kultur- og Fritidsudvalgets møde den 21. februar i år blev der af forvaltningen fremlagt en indstilling med et forslag til ændrede vedtægter for Byens Huse. Vedtægtsændringerne var udarbejdet i overensstemmelse med Borgerrepræsentationens beslutning af 6. december 2001 og i et samarbejde med Byens Huse.

På udvalgets møde blev sagen udsat. Baggrunden var, at der nu syntes at vise sig et flertal i Borgerrepræsentationen, der ønskede, at kultur- og medborgerhusområdet blev kommunaliseret. Fornemmelsen blev efterhånden bekræftet, i takt med at Kultur- og Fritidsudvalgets møde den 7. marts 2002, hvor sagen skulle behandles på ny, rykkede nærmere.

Jeg og Venstre har sådan set aldrig lagt skjul på, at vi gerne ser, at de enkelte kultur- og medborgerhuse bør administreres af kommunen og ikke af en selvejende institution. Da det stod klart for mig, at der nu syntes at være et flertal for at kommunalisere området, så følte jeg det derfor som min opgave at sikre, at den kommende proces, ikke mindst af hensyn til husets brugere og medarbejdere, kommer til at køre – i anførselstegn – på skinner. Hverken husene eller Borgerrepræsentationen er tjent med flere hovsaløsninger i denne sag.

Kultur- og Fritidsudvalgets indstilling til Borgerrepræsentationen afspejler primært 2 forhold: Et klart ønske om en kommunalisering, og at kommunaliseringen skal gennemføres på en ordentlig måde. Uanset hvad Borgerrepræsentationen måtte beslutte i aften, så er det vigtigt, at vi får fokuseret på de åbne spørgsmål og de åbne problemer, der er.

Jeg synes, at Kultur- og Fritidsudvalgets indstilling også på dette punkt i vidt omfang taler for sig selv. Der er dog et par forhold, som jeg bliver nødt til at fremhæve.

Så længe Borgerrepræsentationen ikke har truffet en anden beslutning, så er det sådan, at Kultur- og Fritidsudvalget er bundet af beslutningen den 6. december 2001. Derfor skal for-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

slaget til ændrede vedtægter forelægges Borgerrepræsentationen. Men som det fremgår, er det Kultur- og Fritidsudvalgets opfattelse, i hvert fald store dele af Kultur- og Fritidsudvalget, at forholdene er afgørende forandret, siden Borgerrepræsentationen behandlede sagen den 6. december 2001. Derfor indstillingen om, at Borgerrepræsentationen ikke tiltræder de foreslåede vedtægtsændringer.

Kultur- og Fritidsudvalgets opgave er at rådgive Borgerrepræsentationen om, hvad forsamlingen her i stedet for bør gøre. Derfor indstillingen om, at Borgerrepræsentationen bør beslutte en kommunalisering af kultur- og medborgerhusområdet.

Såvel de enkelte huse som forvaltningen og udvalget har krav på at vide, inden for hvilke rammer og inden for hvilke principper en kommende kommunalisering skal ske. Det er vigtigt, at Borgerrepræsentationen i aften forholder sig til Kultur- og Fritidsudvalgets indstilling herom.

Endelig har Kultur- og Fritidsudvalget herfra behov for et mandat til at forlænge den nuværende driftskontrakt med Byens Huse, indtil kommunaliseringen er en realitet. Borgerrepræsentationen besluttede inden sommerferien 2001, at kontrakten skulle opsiges med udløb den 31. marts 2002.

Jeg har her i 1. runde ikke et mere udtalt behov for at knytte yderligere kommentarer til sagen, ud over at jeg opfordrer Borgerrepræsentationen til, at medarbejdere og brugere i husene i aften får en klokkeklar melding om, hvor husene fremover høre hjemme. Husene har brug for arbejdsro.

Som jeg sagde indledningsvis, så tror jeg ikke, at denne sag tåler ret mange flere udsættelser, hovesløsninger eller kovendinger, om man vil.

**Mona Heiberg (A):** Nu har borgmesteren jo så fremragende ridset selve forløbet op. Jeg vil derefter sige, at vi tiltrådte jo på mødet den 6. december sidste år principperne for omorganisering af fritidsområdet. Herunder besluttede vi bl.a. at ændre vedtægterne både for KI, som jo lige er gået stille af her, og KUC, nu Byens Huse.

I vores beslutning blev kultur- og fritidsforvaltningen pålagt at udarbejde udkast til driftskontrakt og endelig vedtægter for Byens Huse samt at fremlægge de samlede merudgifter ved omorganiseringen.

Endvidere blev den siddende bestyrelse for Byens Huse i forlængelse af vores beslutning bedt om at arbejde videre, indtil en ny bestyrelse kunne være funktionsdygtig. En ny bestyrelse måtte nødvendigvis afvente godkendelsen af de nye vedtægter og valgprocedurer for organisationen.

På et bestyrelsesmøde i Byens Huse den 23. januar 2002 vedtog et flertal at nedlægge stillingerne som henholdsvis direktør og udviklingsdirektør pr. 31. marts 2002. I forlængelse af denne beslutning valgte 3 af medlemmerne at forlade bestyrelsen, herunder bestyrelsesformanden, Kirsten Stallknecht.

Kultur- og Fritidsudvalget behandlede på mødet den 21. februar 2002 kultur- og fritidsforvaltningens indstilling vedrørende vedtægter, driftskontrakter og udgifter til omorganiseringen for både KI og Byens Huse. En fornyet debat om den fremtidige placering af aktiviteterne i Byens Huse medførte dog, at Kultur- og Fritidsudvalget på mødet valgte at udskyde alle beslutninger vedrørende Byens Huse til mødet den 7. marts.

På mødet sidste torsdag, altså den 7. marts, vedtog Kultur- og Fritidsudvalget et ændringsforslag fremsat af kultur- og fritidsborgmesteren, altså det, Martin Geertsen lige har rid-



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

set op, om en ny struktur for Byens Huse. En struktur, som betyder, at kultur- og medborgerhusene under Byens Huse i fremtiden skal overgå til den kommunale forvaltning.

Den nye struktur betyder også, at de enkelte kultur- og medborgerhuses fremtidige drift reguleres via en driftskontrakt med kultur- og fritidsforvaltningen.

Hvis vi her i aften tiltræder Kultur- og Fritidsudvalgets indstilling, skal kultur- og fritidsforvaltningen inden sommerferien udarbejde et konkret forslag om implementeringen af kultur- og medborgerhusene i kommunen, således at disse kan overgå til kommunen pr. 1. juli 2002.

Der er blevet sagt og skrevet meget om Byens Huse i den seneste tid, og beskyldningerne mod især Socialdemokratiet er føjet igennem luften. Fakta er dog, at det i lyset af den seneste tids uro og debat vil være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at skabe arbejdsro og stabile rammer om det fremtidige virke i byens kultur- og medborgerhuse med den struktur for husene, som blev vedtaget i december måned sidste år. Dette vil være til stor skade for brugerne af husene.

For at sikre den nødvendige ro og kontinuitet omkring byens kultur- og medborgerhuse har vi derfor valgt at støtte et forslag fra kultur- og fritidsborgmesteren om at kommunalisere husene.

Dog vil jeg så sige, og det håber jeg, man kan finde et flertal for i forsamlingen, at vi bløder lidt op på det måske, hvis det er nødvendigt og hvis det er ønskeligt fra Byens Huse, så stiller vi følgende ændringsforslag:

»Inden udgangen af september 2002 forelægger kultur- og fritidsforvaltningen over for Kultur- og Fritidsudvalget en redegørelse for mulighederne for samt fordele og ulemper ved, at de enkelte huse, som er kommunaliseret, kan indgå i en anden organisatorisk ramme, f.eks. som selvejende institution med virkning fra 1. januar 2003.«

I det forslag vedrørende kultur- og medborgerhusenes fremtid, som vi skal behandle i aften, ligger der ikke en centralisering af beslutningskompetencen for de enkelte huse, snarere tværtimod. Forslaget tilsiger netop, at brugerne i de enkelte huse skal sikres størst mulig medbestemmelse og medansvar i husenes fremtidige drift. De enkelte huse vil have egen bestyrelse og en daglig leder, og deres ansvar og kompetence vil være beskrevet i en driftskontrakt med kommunen. Det er ikke anderledes end på så mange andre kommunale områder.

Fakta er også, at vi har udsendt en jobgaranti for de ansatte i Byens Huse. Kommunaliseringen vil derfor ikke betyde, at nogle af de ansatte i kultur- og medborgerhusene pludselig står uden job. Vi vil derfor også gerne stille endnu et ændringsforslag, der lyder som følger:

»Konsekvenserne for den selvejende institutions medarbejdere, herunder den fremtidige placering af disse medarbejdere, der sikres ansættelse i Københavns Kommune på uændrede lønvilkår.«

Det er mit håb, at vi i aften kan tiltræde det fremlagte forslag og med dette sikre, at der opstår ro omkring byens kultur- og medborgerhuse. Det har de ansatte og også brugerne i hvert fald i alle husene fortjent.

**Bjarne Fey (F):** Jeg må lige indledningsvis give udtryk for, at jeg synes, stemningen, måske ikke på Rådhuset, men i hvert fald i Kultur- og Fritidsudvalget, det sidste stykke tid har været sådan rimelig anspændt. Ikke helt så anspændt som den har været i det engelske parlament, dengang Winston Churchill var til, da Nancy Tracey sagde til Churchill: »Hvis jeg var deres hustru, ville jeg komme gift i deres kaffe«. Hvortil Winston Churchill replicerede: »Hvis De var min hustru, så ville jeg drikke kaffen«.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

Det her er jo en besynderlig sag. Vi har fået 2 meget nøgterne og sobre fremlæggelser fra borgmesteren og fra Socialdemokratiets side af. Men det er nu lidt mere besynderligt end som så. Hvis man ser på det lidt fra den humoristiske side, er det et lidt mismask af holdninger, der blev lagt for dagen.

Det er jo besynderligt at kunne konstatere, at f.eks. Enhedslisten i denne sag kæmper for, at tingene ikke bliver kommunaliseret. Det var deres eget forslag for et par år siden.

Det er jo pudsigt, at SF sidder og kæmper for at fastholde Byens Huse, som i tidernes morgen var en socialdemokratisk opfindelse.

Det er jo pudsigt, at det er det liberale Venstre, som ellers står for frisind og udlicitering og den slags ting og sager, kæmper for en kommunalisering i denne sag.

Det er jo pudsigt, at det store socialdemokratiske arbejderparti bliver sur over, at en direktør bliver fyret.

Og så er det besynderligt, måske dejligt afvekslende, at der er helt stille fra De Konservative for en gangs skyld.

Det eneste måske normale reaktionsmønster, vi har i denne her sag, er fra Det Radikale Venstre, som på den ene side beklager udviklingen, men alligevel støtter det ændringsforslag, der er kommet.

Hvis vi nu går lidt mere i dybden med det her og holder os væk fra de her, skal vi sige lidt morsomme og kuriøse betragtninger, så må jeg sige, så er der noget, der undrer mig lidt. Det undrer mig lidt i den begrundelse, der er lagt for dagen her, at Martin Geertsen siger, at nu skal der ikke være flere hovsaløsninger, og at der har været afgørende forandringer af Byens Huses situation.

Det er intet sted i redegørelsen blevet præciseret, hvori de afgørende forskelle er i Byens Huse, ud over at man har afsat en direktør. Det er ikke blevet sandsynliggjort. Der er et flertal, et overvældende flertal i Byens Huse som selvejende institution, som peger på en fyring af en direktør, 11 mod 4, eller var det 11 mod 3.

Nogle siger godt nok, at der måske kunne være økonomiske problemer med denne sag. Vi snakker om en budgetoverskridelse på 1,3 mill. kr. ud af samme budgetramme på 70 mill. Det er jo ikke det, der er afgørende i denne sag. Vi pålægger jo år efter år enheder, der har den her slags budgetstørrelser, samme budgetmæssige nedskæringer. Det er noget, det er muligt at indhente. Derudover vil der jo være en budgetmæssig besparelse året efter.

Det, der yderligere undrer mig lidt, eller det, der piner mig og piner SF lidt i det her forløb, er, at man så sent som sidste år umiddelbart før kommunalvalget havde en høringsrunde ude i Amager Kulturpunkt, hvor de 4 partier, der var repræsenteret der, Enhedslisten, De Radikale, SF og Socialdemokratiet, svarede meget entydigt på det pres, på det spørgsmål, der var fra en del brugere: Hvad gør vi med direktøren? Vi synes, han er besværlig. Kan I ikke træde til og fyre ham? Svaret var meget entydigt: Det er en bestyrelsessag, det ordner man internt i Byens Huse. Derfor undrer det mig, at man intervenserer udefra i denne sag.

Det undrer mig også, at man kan bruge ca. 7 måneder på at forhandle om at lave en løsning på det gamle daværende KUC og endnu en beslutning den 6. december sidste år, hvor man stort set er enige om, hvad der skal ske. 3 måneder senere er der et enkelt parti, der bliver sur over det her, de synes ikke, det fungerer, og hele korthuset falder fuldstændig til jorden. Det undrer mig.

Det er ikke så meget spørgsmålet om, at SF måske føler sig forbigået, det gør de sgu nok også. Det, der er problemet, synes jeg, er faktisk tillidsbruddet, der er omkring et bruger- og et medarbejderdemokrati. Man uddelegerer en kompetence til et brugerråd, hvor de får lov til at

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

træffe beslutninger. Når de så træffer en beslutning, som enkelte toneangivende personer eller partier ikke synes om, så trækker man organisationen ned.

Det, der er spørgsmålet, er: Når man nu laver nye selvejende institutioner, og de får brugerstyring og medarbejderstyring, og man får, og det kan godt være, det er en stærk Venstre-mand, der er derude, det kan også være en stærk SF'er som formand, og han nu føler sig forbigået og træder tilbage, skal han så gå tilbage til BR og sige: Det er snyd derude i Amager Kulturpunkt eller i Valby Medborgerhus. Nedlægger vi så den organisation bagefter? Er det det, vi åbner op for nu her, at vi ikke respekterer, at der er nogle, der har taget en beslutning, som er fuldt ud demokratisk, som ikke bringer organisationslivet i fare, som har fulgt den handlingsplan, der blev lagt for dagen den 6. december.

Det er altså ikke et spørgsmål om SF eller noget som helst. Det er et spørgsmål, om Borgerrepræsentationen vil være med til at underminere den ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Nu er taletiden altså overskredet med mere end 1 minut.

**Bjarne Fey (F)**: Så tager vi fra næste runde .... (*Mikrofonen afbrudt*) ... brutal fra et armslængdeprincip til et armvridningsprincip her.

Så jeg vil anbefale, at man stemmer imod det her og går tilbage til den 6. december-beslutning.

2. næstformand (**Bente Frost**): Bjarne Fey har brugt 1½ minut af taletiden i næste runde.

**Klaus Bondam (B)**: Det Radikale Venstre vil fortsat skabe plads, rum og økonomi for demokratisk styrede medborgerfaciliteter. Vi vil fortsat arbejde for fuld synlighed i anvendelsen af kulturmidler i Københavns Kommune.

For os er det det væsentligste, at den tidligere centralistiske styring af medborgerhusene afløses af et reelt decentralt demokrati.

Som mange andre har vi også med uro været vidne til den politiske styring, som det tidligere KUC har været udsat for. Vi har i hele forløbet op til 6. december 2001 haft det krav at fratage direktionen magten over medborgerhusene og gøre disse reelt brugerstyrede.

Dog har vi også i hele forløbet arbejdet med en anden form for overbygning, men fastholdt kravet om, at direktionen mere antog en funktion som sekretariatsledelse i stil med FOS.

Vi mener på mange måder, at det her lå implicit i forlængelse af BR's beslutning den 6. december. Men vi har siden måttet erkende, at det her har været en læreproces i politisk handlemåde og tænkemåde.

Men i dag er det afgørende for os, at hvert enkelt medborgerhus får et klart udmeldt beløb til drift, og at alle pengestrømme bliver så tydelige som muligt. Vi har altid været modstandere af det solidaritetsprincip, der tidligere har kendetegnet organisationen, hvor dækning af underskud kunne hentes uden konsekvenser. Vi kræver således nu en form for pengeposemodel, som vi godt mener kan fungere tilfredsstillende i forvaltningens regi.

Det Radikale Venstre har i hele forløbet arbejdet for de enkelte aktivitetssteders størst mulige uafhængighed af centrale beslutninger og har aldrig været varm fortalere for den solidariske model i forhold til underskuddækning. For os er det uigennemsigtigt og sikrer ikke brugerne og dermed borgerne den størst mulige indflydelse i forhold til medborgerhusene.

Men ærligt sagt, så tog sagen for os en meget uventet og uforudset drejning ved mødet i Kultur- og Fritidsudvalget den 21. februar, og på denne baggrund fandt vi lejlighed til at dis-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

kutere sagen igen. Med en opløsning af Byens Huse pr. 30. juni og med en udmøntning af de tiltag, der fremføres i det i udvalget vedtagne ændringsforslag, fandt vi, at der var skabt grobund for de forandringer, som vi finder væsentlige i forhold til medborgerhusene.

Vi vil i forlængelse af denne beslutning og i øvrigt bakke op om Socialdemokratiets ændringsforslag, og i håbet om, at det ønskede udfald opnås ved dagens BR-møde, arbejde for, at alle medborgerhusene, spillestederne og kulturhusene får en brugerstyret bestyrelse, at bestyrelserne vælges demokratisk, og at de skal være ansvarlige for driften i samarbejde med bestyrerne, at der hurtigst muligt indgås individuelle aftaler med hvert enkelt sted, der tager udgangspunkt i de enkelte steders behov, ønsker, udviklingsperspektiver, og at de nuværende medarbejdere inddrages tæt i dette arbejde.

Vi vil gerne arbejde for, at det sikres, at der indgås flerårige aftaler med samtlige steder.

Vi vil også gerne gøre klart, at der fremover ikke kan regnes med en automatisk under-skudsgaranti. Vi vil gerne afsætte ekstra midler til en bufferpulje i en 3-4-årig indkøringsperiode.

Endelig vil vi gerne have, hvad der ikke er nævnt så mange steder i det her, at der afsættes en mindre sum midler til at etablere et uformelt samarbejdsorgan, der kan sikre den nødvendige netværksdannelse og kompetenceudvikling mellem stederne og deres medarbejdere.

For os har det været målet hele tiden at rydde op i det morads og den uro, der alt for længe har præget området. Vi ønsker for brugerne, for medarbejderne og for offentlighedens skyld, at der hurtigst muligt sikres arbejdsro og udviklingsmuligheder for medborgerhusene, som vi mener udgør et overordentligt væsentligt element og aktiv i det lokalt forankrede københavnerliv.

Dette mener Det Radikale Venstre kan ske ved en snarlig opløsning af Byens Huse og en ihærdig, visionær, fremadrettet og ikke mindst hurtigtarbejdende og effektiv indsats fra alle involverede parter.

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Jeg skal indledningsvis sige, at selvfølgelig er det ikke for Enhedslisten i sig selv, og det har det aldrig været, afgørende, hvorvidt en ting er kommunal eller en eller anden type aktivitet eller i en selvejende form, eller hvad man end kan forestille sig. Vi mener ikke, at kommunen er et ondt dyr i åbenbaringen, som visse på den borgerlige front i hvert fald med en del af ydelserne mener og gerne vil udlicitere til højre og venstre.

Så i princippet i denne diskussion startede vi for ca. 4 år siden med at foreslå noget, som Venstreborgmesteren her 4 år senere foreslår. Men der er selvfølgelig sket noget undervejs, og det er jo det, der er det interessante, hvad der sker undervejs.

Det ene er, at der er mange, der er blevet klogere og forstår mere af de komplekse problemstillinger, der findes inden for dette område.

Det har også været et karakteristikum, at de politiske partier har været i dialog med de ansatte og med brugerne. Der er blevet diskuteret, og der er blevet diskuteret. Sidst, men ikke mindst, er der sidste år ved 2 lejligheder, henholdsvis i juni måned og i december måned, truffet afgørende beslutninger.

Dette er baggrunden. Folk har haft 4 år til at tænke sig om i, 4 år til at blive klogere i.

Og så må man jo gå til Mona Heiberg, når hun her fra talerstolen siger: Den seneste tids uro. Jeg ved ikke, om vi er på Vestbredden, eller hvor vi er. Den seneste tids uro er skabt af Socialdemokratiet, fordi Socialdemokratiet løber fra en aftale, man har lavet for ganske kort tid siden. Det er fantastisk at være vidne til den slags altså spankuleren hen over en virkelighed. Det er Socialdemokratiet, der har skabt uroen.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Beslutningerne, der blev truffet den 6. december, sagde helt entydigt præcist, at vægten i det nye Byens Huse skulle ligge på det decentrale niveau, det vil sige ude på aktivitetsstederne. Det var såvel udvikling som markedsføring, der skulle ligge decentralt, og alle opgaver, der ligesom vægtningen skulle i det hele fokuseres på det decentrale, medansvar, engagement, mere medindflydelse. Det var budskabet.

Hvad sker der så? Bestyrelsen fyrer ikke nogen mennesker, men i respekt for, hvad Borgerrepræsentationen har besluttet, træffer et flertal i bestyrelsen den beslutning at sige: Jamen så må vi altså bringe 2 direktørstillinger til ophør, for de hører ikke hjemme i den fremtidige struktur; de hørte nemlig til i den gamle socialdemokratiske koncernstruktur. Det er virkeligheden.

Hvad sker der så? Man skal ikke fyre en socialdemokrat, så er de andre der med det samme, hele koblet er derude og galper op i pressen. Der gik ikke én dag, så stod de der, Martin Geertsen var der, det er jo logisk, Socialdemokraterne med overborgmesteren – som desværre ikke er til stede her i aften – han var der ligesom en mis.

Det er heri, skandalen egentlig består, når man tænker på, hvad KUC-sagen var for en sag, at den så bliver fulgt til dørs af en sådan type manøvre her, hvor i hvert fald alle ansatte og brugere og politiske samarbejdspartnere herhenne må sige: Hvad i alverden er det, der foregår, undskyld mig udtrykket, oppe i hovedet på Socialdemokraterne? Fordi vi har jo ikke fået andre årsager til, at man nu har ændret stilling.

Vi har til gengæld fået at vide, at formanden, som nu bliver den tidligere formand, Kirsten Stallknecht, hun var jo i praksis enig i, at direktørstillingerne skulle ophøre, hun var bare ikke enig i tidspunktet, men hun var enig i indholdet, for det var i overensstemmelse med, hvad Borgerrepræsentationen havde besluttet.

Så undskyld, jeg synes ikke, det er særlig kompetent, gennemtænkt eller velovervejet, det, Socialdemokraterne har gjort med det her rejsehop.

Så er Socialdemokraterne til gengæld kommet med et forslag her i dag, og nu begynder tårerne at trille ned ad kinderne, for det er jo sjovt. Det er jo lige før man skal støtte det, for jeg kan forudsige, og jeg vil gerne hermed deklamere, at festlighederne vil fortsætte, jeg lover jer mindst et halvt år endnu, og det har Socialdemokraterne sørget for – selvfølgelig under pres; der er ingenting, der kommer af sig selv, det ved vi godt.

Men der står faktisk her, at først skal man nu indtil 1. juli kommunalisere alle Byens Huses enkelte aktivitetssteder, og herefter er der altså en åben mulighed for, at man 1. januar 2003 laver selvejende institutioner ... nej, 2003, men det kan blive det andet, jeg forudser, at denne diskussion ikke bliver overstået i indeværende BR-periode. Men det vil sige 2 dejlige strukturændringer, samtidig med at vore kære venner, kammerater, ansatte og brugere skal lave aktiviteter, det er indhold, vi snakker om.

Jeg vil gerne stille Socialdemokraterne et spørgsmål, for det jo vigtigt for Enhedslisten for at kunne finde ud af, om vi kan støtte dette forslag: Betyder det her så i virkeligheden, at man virkelig med åbent sind vil se på det, der selvfølgelig er virkeligheden, at så at sige alle aktivitetshusene gerne vil være selvejende institutioner? Vil man se åbent på situationen, eller har man en dagsorden på forhånd, altså en facitliste? Det synes jeg kan være rart for de fleste at få at vide.

Så vil jeg sige, at selvfølgelig kan vi støtte det der med beskæftigelsesgarantien, intet problem. Martin Geertsen håber på, at der ikke kommer ...

2. næstformand (**Bente Frost**): *Borgmester!*

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Nå, han er borgmester. Borgmester Martin Geertsen håber på, at der ikke kommer flere kovendinger i denne sag. Jeg kan love ham, at det kommer der. Vi har med Socialdemokratiet at gøre.

Så skal jeg på SF's og Enhedslistens vegne læse et ændringsforslag op.

»Det foreslås, at de enkelte aktivitetssteder i Byens Huse får lejlighed til at tage stilling til, hvilken organisationsform (kommunal eller selvejende institution) de finder bedst fremmer og sikrer størst mulig medbestemmelse og medansvar.«

2. næstformand (**Bente Frost**): Da vores ur er gået i stykker, ved vi ikke, hvor meget Jens Kjær Christensen har overskredet taletiden med, men det var adskillige minutter.

Jeg vil så lige gøre Jens Kjær Christensen opmærksom på, at jeg bryder mig ikke om, at der bliver udstedt trusler heroppe fra talerstolen, af hvad art de så end er.

**Karin Storgaard (O):** Da KUC blev nedlagt i sin nuværende form, var Dansk Folkeparti meget tilfreds med denne ordning. De mange skandaler, der var i KUC, havde gjort, at der måtte ske en strukturændring, men der skulle først ryddes op i de økonomiske forhold, som alle jo kender til herinde, eller i hvert fald dem, der har siddet i den tidligere forsamling, med den tidligere bestyrelse med Poul Erik Oppelstrup som formand, og han havde jo pådraget KUC alle de her økonomiske ting.

Det lykkedes med en ny sammensat bestyrelse med Kirsten Stallknecht som formand at få rettet op på KUC's dårlige økonomiske forhold, og samtidig blev Hans Grønborg ansat som direktør.

I 2001 besluttede Borgerrepræsentationen, at KUC skulle slankes, og at brugerindflydelsen skulle styrkes. I Kultur- og Fritidsudvalget var der den 6. december 2001 enighed om det forslag, der blev vedtaget. Det var dejligt, et enigt udvalg, vi havde arbejdet i 7 måneder, som der var et af medlemmerne, der nævnte heroppe. Endelig var vi blevet enige om en ordning, alle kunne tilslutte sig.

Jeg finder det også uheldigt, at Socialdemokratiet 3 måneder efter springer fra den ordning. Jeg synes, det giver et troværdighedsproblem. Jeg har også sagt på udvalgets møde, at hvis det var den måde, man fremover skulle køre udvalgsarbejdet på, at man ikke kunne stole på, hvad Socialdemokraterne beslutter sammen med de øvrige, så har vi altså et problem, fordi så kan man jo ikke stole på, at det, man nu vedtager, også holder.

Derfor kunne jeg selvfølgelig godt tænke mig måske lige at slynge den ud i dag også: Gud ved, om det nu holder, eller om Socialdemokratiet igen laver det om, når der er gået et par måneder, fordi nu er der så andre signaler rundt omkring i byen. Men lad det nu være. Vi skal videre.

Efterfølgende blev det så besluttet, at KUC skulle hedde Byens Huse, og i dag skal Borgerrepræsentationen beslutte, om den nye organisation skal nedlægges i sin nuværende form. Dansk Folkeparti havde den holdning, at Byens Huse skulle have en mulighed for selv at finde en løsning på problemerne og få styrket brugerindflydelsen.

Derfor fandt Dansk Folkeparti, at det var et dårligt signal, at et flertal i bestyrelsen besluttede at fyre direktøren og udviklingsdirektøren, hvilket fik formanden og et par bestyrelsesmedlemmer til at trække sig ud af bestyrelsen. Dansk Folkeparti mener, det var en uheldig beslutning at træffe. Det havde været meget bedre at have ventet med så store forandringer, indtil man havde fundet en ny struktur.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Dansk Folkeparti kan støtte beslutningen om, at Byens Huse bliver kommunaliseret.

Vi har med interesse set de 2 fremlagte forslag, og allerede i og med at jeg meddelte, at vi kan støtte, at Husene bliver kommunaliseret, så har vi jo næsten tilsluttet os det ene forslag.

Det andet forslag synes Dansk Folkeparti også er ganske udmærket, at man fremover sikrer medarbejderne ansættelse på uændrede lønvilkår. Det er jo et vigtigt signal at få sendt ud, fordi det er jo netop det, man har været nervøs for, så det kan vi kun være glade for.

Jeg kan godt blive i tvivl sådan efterfølgende om, hvad SF mener, fordi jeg har hørt, at Else Iversen, som jo er nuværende formand for bestyrelsen i Byens Huse, har skrevet en meddelelse:

»Set fra organisationens synspunkt, altså helheden, så tror jeg alligevel, at jeg ville gå efter at bevare helheden i en kommunalisering.«

Det får mig til at føle, at der måske hos SF er lidt tvivl, og at det måske alligevel godt var et forslag, man kunne tilslutte sig, men at kritikken måske mere går på Socialdemokratiets springen, og den kritik er jeg selvfølgelig enig i.

Men Dansk Folkeparti ønsker på sigt, at det skal være muligt for de huse, der ønsker det, at blive selvstyrende. Dansk Folkeparti tror, det giver et større engagement både i styregrupperne og hos brugerne.

**Helle Sjelle (C):** I Det Konservative Folkeparti synes vi, at dette forslag, som KFU er fremkommet med og har vedtaget, om fremtiden for Byens Huse, ser meget fornuftigt ud.

Men det ville jo også være synd at sige, at det for os ligefrem er nogen ny sag det her, den har været debatteret i årevis, dengang bare under navnet KUC, og i årevis har vi i Det Konservative Folkeparti ment det samme, vi har ikke lagt skjul på vores holdning: Vi mener, at det skulle nedlægges. Indtil nu har der bare ikke, det har vi jo måttet konstatere, været et flertal for vores holdning, men det ser det så forhåbentlig ud til, at der bliver nu.

Vi er positive over for ideen om at kommunalisere Byens Huse. Det tror vi er den eneste rigtige måde at gøre det på på nuværende tidspunkt. Tidsfristen frem til den 1. juli mener vi også er den rigtige periode. Det er vigtigt, at vi får lavet en god og hensigtsmæssig overgang; vi ønsker ikke at forcere noget.

Alt i alt kan vi altså støtte det forslag, som KFU har vedtaget.

**Leslie Arentoft (V):** Jeg skal kort meddele, at Venstre støtter de af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag, både 1 og 2, og samtidig meddele, at det af Enhedslisten på vegne af Enhedslisten og SF stillede forslag kan vi ikke støtte.

Vi finder altså, at det faktisk ligger implicit i det ændringsforslag stillet af Socialdemokratiet. Selvfølgelig vil de enkelte medborgerhuse og de aktiviteter, der ligger derude, få mulighed til at give et bud på, hvad de mener er den bedste organisationsform for dem selv.

Men der står i ændringsforslaget fra Socialdemokratiet, at det er en »kan«-ordning. Det er altså ikke en ret, de har, det er en mulighed, og det synes jeg er vigtigt at holde fast ved. Derfor har vi tænkt os at stemme for Socialdemokratiets ændringsforslag og nedstemme Enhedslistens forslag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi over til 2. runde.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Jeg skal takke Leslie Arentoft fra Venstre og Mona Heiberg fra Socialdemokratiet for at klargøre, så vi alle sammen ved, hvad det er vi stemmer om her i aften.

Nu har jeg fået bekræftet, at Venstre opfatter faktisk, at det, SF og Enhedslisten har stillet som ændringsforslag, i substansen er det samme som det, Socialdemokraterne stiller. Det synes jeg er en meget interessant tolkning og lægger jo helt klart op til, at det bliver et sjovt forløb, vi kommer ind i nu. For at sige det ligeud, er der jo ikke nogen ude på selve aktivitetsstederne, hverken brugere eller ansatte, der egentlig ved, hvor de er nu. Det er jo resultatet af denne her proces.

6. december blev alle sikre på, hvad deres fremtid var, hvad det var for en ramme, man skulle arbejde inden for. Denne beslutning i dag betyder, at der kommer man til senere hen endelig at skulle tage stilling til, hvad det er for en organisationsform. Det synes jeg selvfølgelig er noget underligt, når man samtidig postulerer, at nu har man endelig bragt klarhed og ro, arbejdsglæde ud til alle dem, der skal være med til at formidle kultur her i byen. Det passer ikke.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om Socialdemokratiet er enig med Venstre i deres tolkning, at SF's og Enhedslistens ændringsforslag er indeholdt i Socialdemokratiets. Det vil jeg gerne have at vide, det er en god stemmevejledning.

Det andet, jeg vil spørge Socialdemokratiet om, er: Hvis Venstre nu om meget kort tid skulle få lyst til at udlicitere driften af Byens Huse, hvordan står Socialdemokratiet så?

**Bjarne Fey (F):** Det, der undrer mig lidt, er, at der er ingen, der forholder sig til det, som jeg kaldte tillidsbruddet, hvad det har betydet i forhold til de medborgerhuse, de medarbejdere og brugere, vi har ude på stederne. Hvordan kan vi garantere for, at det her ikke gentager sig, hvordan kan vi gøre det? Vi kan sige det. Hvilken grund har de til at tro på det? Hvis en enkelt person, formand, en bestyrer bliver fyret på en selvejende institution, og man går til BR og siger, at der er something rotten derude – o.k., vi kommunaliserer det. Hvordan garanterer vi, at sådan nogle, skal vi sige hovsaløsninger ikke sker igen? Der er kun én måde, og det er at holde fast ved beslutningen af 6. december 2001.

**Klaus Bondam (B):** Nu kan vi i Det Radikale Venstre jo godt lide at fortælle, hvordan vi tror, andre mennesker tænker. Men jeg skal prøve, i hvert fald som jeg ser det i forlængelse af Jens Kjær Christensens bemærkninger før, at ridse op, hvad jeg mener er forskellen i de 2 forslag, og hvorfor vi også støtter det først stillede ændringsforslag.

Det er nemlig, at Jens Kjær og Bjarne Feys ændringsforslag lægger op til, at det er Byens Huse, altså de nuværende institutioner og aktivitetssteder, der selv får lejlighed til at tage stilling, hvorimod der i mine øjne i det første ændringsforslag lægges op til en dialog mellem stederne og i høj grad også i forhold til, hvad man fra Borgerrepræsentationen og Kultur- og Fritidsudvalgets side ønsker, at de enkelte aktivitetssteder skal indeholde og skal være og også under hvilken form, fordi det er også en politisk diskussion.

Borgmester **Martin Geertsen:** Det, der kaldte mig herop, var min gode kollega fra Kultur- og Fritidsudvalget Bjarne Feys bemærkninger om, hvad vi nu kan stole på. Kan vi nu stole på, at det hele nok skal gå? Det kan vi selvfølgelig – nødvendigvis ikke.



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Man kan jo ikke garantere for andet end, at man kan håbe på, at de politiske partier står ved de politiske beslutninger, står ved, at den køreplan, som bliver sat i værk her i dag, er den køreplan, vi kører efter.

Jeg tror hverken Mikkel Warming eller Per Bregengaard har været i tvivl om, hvad Venstres holdning har været i dette spørgsmål. Vi har det ganske udmærket også i aften.

Må jeg ikke sige til Bjarne Fey, at jeg håber ikke, at Bjarne Feys bemærkninger var udtryk for, at SF dermed har koblet sig ud af det videre arbejde. Jeg kan godt forstå, hvis der er noget surhed både i SF og i Enhedslisten, det må der jo naturligt være, men vil også appellere om med hensyn til det fremtidige arbejde, det, der handler om at lave kontrakterne, det, der handler om at udforme, hvilken styreform de enkelte huse skal have, den diskussion, som jeg ved optager mange i SF, hele diskussionen om profiler, alt det rugbrødsarbejde, der nu ligger foran os, at man hverken fra Enhedslistens eller fra SF's side kobler sig ud af den proces.

Jeg kan godt forstå, at man her i aften ikke vil være med til det sure slid, det har jeg forståelse for, men jeg appellerer også om, og det er sådan set en invitation til, at også SF og Enhedslisten indgår i det sådan mere fremadrettede rugbrødsarbejde. Det håber jeg på, Bjarne Fey og Jens Kjær Christensen.

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Næh, i Enhedslisten er vi slet ikke sure, og vi har slet ikke tænkt os at melde os ud, det kan jeg love. Med den inkompetence, flertallet herinde lægger for dagen, så får man jo virkelig politisk mod på livet her, det skal siges. Det er jo let at gå ind i det her.

Det lyder, som om Venstre igennem flere år har lavet et stykke rugbrødsarbejde i basis. Det er en gang sludder og vrøvl det her. De har ikke lavet en pind, ikke en pind har de lavet. Men jeg glæder mig, hvis Venstre begynder at lave et stykke arbejde. Det bliver et stort fremskridt; det kan kun blive til 100 pct. Så dermed er det et klart håndslag. Enhedslisten er der stadig væk. Det er jeg i øvrigt sikker på, at SF også er.

Men det er selvfølgelig lidt vanskeligt at bevare et fast ansigt heroppe, man har lyst til at smile jo, fordi enhver, undskyld mig, det siger man jo på dansk, idiot, selv om det på græsk betyder en privatmand, det har en helt anden betydning på græsk, selv den dag i dag idiotis, som det hedder, det er en privatmand eller en virksomhed.

Men altså enhver idiot ved jo selvfølgelig, og så kan man melde sig ind i den forening af idioter, at det, medborgerhusene, kulturhusene nu skal, er, at de får en forvaltning, der inden 1. juli skal kommunalisere dem, det skal man bruge energi på. Samtidig skal medborgerhusene gøre det, at de skal rende især ét parti på dørene. Det er dem, der sidder foran mig her, Socialdemokraterne. I får besøg, I får masser af besøg her frem til september. Det er helt ustyrligt, hvad I får af besøg. Og det er altså det, vi faktisk beslutter her, at nu skal alle de ansatte og brugerne tvinges til at bruge enormt meget energi på den politiske proces igen, fordi det jo ikke er klart, hvad der bliver besluttet. Det er jo sandheden.

Derfor synes jeg, det er, undskyld mig, at gøre grin med folk, der ude i systemet har forsøgt, ude i kulturhusene, at tage processen alvorligt og dialogen alvorligt, har bøjet sig for, hvad vi gjorde som flertal. Så derfor synes jeg faktisk, det er lidt kedeligt.

Men vi kan jo selvfølgelig godt stadig væk stemme for, at de ansatte får beskæftigelsesgaranti uanset de tåbelige forslag, der måtte blive vedtaget herinde.

Vi kan jo ikke støtte Socialdemokraternes forslag med de meldinger, vi får her, for de opererer jo stadig væk med en kommunalisering, og der er slet ikke noget andet, og så skal der bare ligge et eller andet rapportværk 1. september. Det ved vi ikke hvad er.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Men Socialdemokraterne ved selvfølgelig, hvad vi vil kæmpe for. Vi melder os bestemt ikke ud. Vi mener endda, der er ganske gode odds for, at vi ender et helt andet sted, når det hedder 1. januar 3003.

2. næstformand (**Bente Frost**): Fastholder Jens Kjær 3003? Ja, men så har vi jo god tid.

**Bjarne Fey (F)**: Åh ja. Jeg finder styrke i disse dage i en gammel konservativ politiker, Winston Churchill. Han sagde, at politisk tæft er at forudsige, hvad der sker i morgen, næste uge, næste måned og næste år, og bagefter at kunne forklare, hvorfor det ikke skete. Det er der nogle, der får brug for i den kommende tid.

Men vi siger tak for invitationen fra Martin Geertsen. Vi melder os absolut ikke ud af noget som helst her. Vi har et princip i denne sag: Vi er klar til at tage fat, når runde 2 går i gang.

Og så kan man sige, når vi nu skal stykke det her sammen, jamen så er det også, som Winston Churchill sagde: Et kompromis er kunsten at dele en kage på en måde, så enhver tror, at han får det største stykke. Og sådan håber jeg, det ender.

**Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:**

**"Det foreslås, at de enkelte aktivitetssteder i Byens Huse får lejlighed til at tage stilling til, hvilken organisationsform (kommunal eller selvejende institution) de finder bedst fremmer og sikrer størst mulig medbestemmelse og medansvar."**

**Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 11.**

**For stemte F og Ø.**

**Imod stemte A, V, B, O, C og D.**

**Socialdemokratiet stillede følgende 2 ændringsforslag:**

**1. "Følgende afsnit indsættes som sidste afsnit:**

**"Inden udgangen af september 2002 forelægger Kultur- og Fritidsforvaltningen over for Kultur- og Fritidsudvalget en redegørelse for mulighederne for, samt fordele og ulemper ved, at de enkelte huse, som er kommunaliseret, kan indgå i en anden organisatorisk ramme, f.eks. som selvejende institution med virkning fra 1. januar 2003."**

**Ændringsforslaget blev vedtaget med 34 stemmer imod 11.**

**For stemte A, V, B, O, C og D.**

**Imod stemte F og Ø.**

**"Punkt 3 under afsnittet "På baggrund af disse principper udarbejdes forslaget med følgende elementer/beskrivelser" ændres til følgende:**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

"Konsekvenserne for den selvejende institutions medarbejdere, herunder den fremtidige placering af disse medarbejdere, der sikres ansættelse i Københavns Kommune på uændrede lønvilkår"

Ændringsforslaget blev vedtaget med 44 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.

Indstillingen med de vedtagne ændringsforslag blev herefter godkendt med 34 stemmer imod 11.

For stemte A, V, B, O, C og D.

Imod stemte F og Ø.

=====

20) BR 167/02. Forlængelse af valg til københavnske huslejenævn, Ankenævnet for de københavnske huslejenævn og byfornyelsesnævnet

Indstillingen blev godkendt.

=====

### 21) BR 162/02. Kontaktudvalget for Storkøbenhavn

Indstilling om, at overborgmester Jens Kramer Mikkelsen udpeges som repræsentant for Københavns Kommune i Kontaktudvalget for Storkøbenhavn.  
(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

### 22) BR 163/02. Revisionsudvalget

Indstilling om, at der for indeværende kommunale valgperiode udpeges 5 af Borgerrepræsentationens medlemmer til Revisionsudvalget (særligt udvalg i henhold til § 17, stk. 4 i lov om kommunernes styrelse).  
(Økonomiforvaltningen)

Som medlemmer valgtes:

Johannes Nymark (A)

Bente Frost (V)

Jens Johansen (F)

Jens Kjær Christensen (Ø)

Mogens Lønborg (C)

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

### 23) BR 160/02. Medlemsforslag om nedgravning af metroen

(Stillet af Mikkel Warming, Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller og Bente Møller (alle Ø)):

Borgerrepræsentationen beslutter, at det er en forudsætning for gennemførelse af metroens 3. etape på Østamager, at metroen graves ned i hele i sin længde i Københavns kommune. Overborgmesteren pålægges derfor at tage kontakt til Trafikministeriet, Københavns Amt og Tårnby kommune med henblik på nye forhandlinger om metroens 3. etape.

**Mikkel Warming (Ø):** Jeg tror ikke, nogen er i tvivl om de gener, som metroens 3. etape vil give på Østamager, hvis den ikke graves ned, i form af støjproblemer, barrierevirkning osv.

Vi ønsker i Enhedslisten, at anlægget af metroens 3. etape, som det i øvrigt står skrevet i Ørestadsloven, sker uden væsentlige gener for Amagers befolkning. Derfor ønsker vi en nedgravning af metroen på Østamager.

Det er vi nok ikke ene om, eller rettere sagt: Det var vi ikke ene om. Jeg tror, alle partier i valgkampen var ude og sige, at metroen skulle graves ned. Som overborgmester Jens Kramer Mikkelsen blev citeret for i november 2001:

»Debatten har vist, at der er et stort ønske om at få metroen nedgravet. Det ønske vil jeg gerne opfylde.«

Det er jo også ret logisk, at når man laver et anlæg, der skal ligge i rigtig, rigtig, rigtig mange år, så skal det vel gøres ordentligt, og så må de ekstra penge, der skal bruges i forhold til en terrænløsning, vel også kunne findes.

Vi ved i øvrigt stadig ikke præcis, hvor meget ekstra en nedgravet metro faktisk koster. Jesper Schou Hansen fra Venstre kalder i en pressemeddelelse den 23. januar, og det er vi meget enige i, de beregninger, der har været indtil nu omkring en nedgravet metro, for helt utroværdige, helt utroværdige. Det er vi enige i. Vi er i øvrigt spændt på, vi håber, at Jesper Schou Hansen vil fortælle os, om det er lykkedes ham at få ud på et gruppemøde i Venstre, hvad den rigtige pris er. Vi har i hvert fald ikke hørt det, hvis det skulle være lykkedes. Men vi er enige i, at de priser, der har været indtil nu, er helt utroværdige.

Trafikministeren, amtsborgmesteren for København og overborgmesteren herfra har strikket et rigtig røget kompromis sammen om metroens 3. etape, en løsning, der ikke imødekommer de massive lokale protester, en løsning, der ikke imødekommer ønskerne om en nedgravning. I stedet får Ørestadsselskabet små 400 mill. kr. til at købe de omkringliggende huse – så kværlanterne kan blive købt ud, går jeg ud fra – og København og Tårnby skal så selv finansiere nogle ekstraordinære miljøforanstaltninger. Hvad de går ud på, ved vi ikke helt; vi har hørt noget om måske noget med nogle veje og lidt åben grav osv., vi ved det ikke.

Med det her kompromis, rådne kompromis, løber overborgmesteren og, formoder jeg, med ham resten af Socialdemokraterne i København fra de løfter, der blev givet amagerkanerne op til kommunevalget 2001. Det samme gør alle de partier, der måtte tilslutte sig overborgmesterens kompromis.

Vi ønsker og foreslår derfor i dag, at det skal være en forudsætning for gennemførelse af 3. etape, at den graves ned i hele sin længde i Københavns Kommune, og at overborgmesteren derfor pålægges at tage kontakt til Trafikministeriet, til Københavns Amt og til Tårnby Kommune, der også har en vis rolle at spille i det her, med henblik på nye forhandlinger om 3. etape.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Jeg er sikker på, at I alle sammen godt kan huske, hvad det var der blev sagt under valgkampen. Jeg kan f.eks. huske, og jeg har også fundet nogle papirer fra f.eks. Jesper Schou Hansen, som repræsenterer Venstre, hvor mærkesagen er, at metroen selvfølgelig skal ned under jorden. Den konservative Amagerkandidat Jakob Næsager har haft lange indlæg om det samme emne, at selvfølgelig skal metroen ned under jorden.

Jeg så en hel perlerække af for så vidt meget udmærkede billeder i Amager Bladet i dag med citater af folk, ledende københavnske politikere, hvad de egentlig har sagt før kommunevalget. Der er ikke én, der antyder noget, der kunne minde om det kompromisforslag, hvis man kan kalde det sådan, der ligger i dag.

Vi håber selvfølgelig på at få vedtaget det her forslag om, at overborgmesteren pålægges at optage nye forhandlinger, fordi metroen skal ned. Det kræver selvfølgelig, at de partier, der har ført valgkamp på Amager med løfter om nedgravning, også står ved det. Og det gælder specielt Venstre i København, som faktisk i den offentlige debat, siden kompromiset blev offentliggjort, har været ualmindelig tavse om deres holdning til Kramers kompromis, ualmindelig tavse. Hvad vil I, hvad vil Venstre? Står I fast på de ting, I har sagt under valgkampen, eller er der en ny situation nu igen?

Det er ved at være sidste chance. Tidligere har man forkastet forslag, som kunne minde om, men ikke er det samme som det her, med, at man ville sætte arbejdet med 3. etape i stå. Det argument må vist være slidt op. Vi foreslår en ny forhandlingsrunde, hvor overborgmesteren har det pålæg, at metroen skal graves ned.

Det er jo sjovt, at selv i Københavns Amt er der, uanset hvad man så end mener om det, de går og vedtager derude i deres økonomiudvalg, faktisk også stemning for, at man måske burde tage en runde til i et eller andet omfang. De er så uenige om, hvad de mener med det, men det må de selv ligge og rode med.

Grundlæggende så er det nu, flertallet skal vise, at det, man lovede før 20. november, står man ved. Det vil debatten og afstemningen så vise, om flertallet også gør.

**Karen Hækkerup (A):** Enhedslisten har ved flere lejligheder fremsat lignende forslag, og sidst vi stemte om det, var i november sidste år, hvor vi også behandlede kommuneplanen og budgettet. Her henviste flertallet i Borgerrepræsentationen sagen til Økonomiudvalget med den henvisning, at der ikke var anvist finansiering, samt at man ikke ønskede at sætte det videre arbejde med 3. etape i stå.

Jeg tror, at der er mange, der deler ønsket om en nedgravning af metroens 3. etape, og overborgmesteren indkaldte også derfor ejerkredsen, som ud over Københavns Kommune omfatter staten og amtet, til et møde den 22. februar, og der opfordrede han de øvrige ejere til at medvirke til forbedringer af projektet, der tager hensyn til de lokale indsigelser.

Der var enighed om at sætte gang i realiseringen af metroens 3. etape, men såvel trafikministeren som amtet gjorde det klart, at de ikke ser sig i stand til at bidrage økonomisk til forbedringer af projektet. Forbedringerne vil derfor kun kunne blive gennemført i den udstrækning, Københavns Kommune selv finder pengene, men der vil dog blive mulighed for, at vi uden for den normale låneramme vil kunne låne yderligere 200 mill. kr. til at gennemføre miljøforbedringer af projektet. Jeg forventer, at vi meget snart kommer til at tage stilling til konkret, hvilke miljøforbedringer kommunen ønsker gennemført.

Jeg tror som sagt, at der er bred opbakning til, at en nedgravning af metroens 3. etape er den miljømæssigt mest optimale løsning, men det koster op mod 1 milliard ekstra alene i Kø-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

benhavns Kommune. Det er midler af den størrelsesorden, som vi ikke kan finde i næste års budget eller i de kommende års budgetter.

Samtidig haster det med at få truffet en beslutning. Østamagerbaneselskabet har en meget fordelagtig option på leverance af togenes styre- og sikkerhedssystem. Hvis vi ikke træffer en beslutning om, hvordan banen skal udformes, inden 1. april, skal forhandlingerne om kontrakterne starte forfra, og det kan betyde merudgifter på et betydeligt millionbeløb.

Overborgmesteren er helt opmærksom på de signaler, der snigende kommer fra Trafikministeriet, amtet og Tårnby Kommune, og han vil i drøftelser, der er aftalt til at skulle finde sted mellem parterne i begyndelsen af næste uge, fortsat arbejde på at få opbakning til yderligere forbedringer.

Men ultimative krav som det, Enhedslisten foreslår, vil nok ikke være til nogen hjælp i forhandlingerne, tværtimod. Derfor kommer det næppe som nogen overraskelse, når jeg for god ordens skyld skal meddele, at Den Socialdemokratiske Gruppe ikke kan støtte Enhedslistens forslag.

Borgmester **Søren Pind**: Mage til hykleri skal man dog lede uendeligt længe efter, lang tid, længere tid tilbage, end Jens Kjær Christensen kan belære os om græsk oldtidshistorie, og det er lang tid.

Men heldigvis er der jo nogle, hvis hukommelse er en anelse længere end det. Jeg er nødt til at sige til Enhedslisten, at når man fremsætter et forslag, der næsten ord til andet er enslydende med et andet, man har stillet, og af rent tekniske årsager overhovedet får lov til at få det optaget på dagsordenen, så ved man jo godt, at debatten må blive den samme, som den var sidst.

Og sidste gang kunne jeg fortælle Enhedslisten, at jeg med dyb forundring havde konstateret, at partiet havde stemt imod vores forslag om at grave metroen ned, som er det eneste forslag, der er stillet, der kunne finansiere den nedgravning.

Så jeg giver ikke en døjt for Enhedslistens arbejde i rørte vande lige i øjeblikket. Det er rent, skært og purt hykleri. Da man havde chancen for at stemme for et forslag, der kunne finansiere den nedgravning, så stemte man imod. Og hvorfor gjorde man det? Det gjorde man, fordi man fra Enhedslistens side lige fra begyndelsen af har modvirket, sinket, prøvet på at forhindre, gjort alt, hvad der stod i partiets magt, for at forhindre, at den metro på nogen som helst facon skulle blive til virkelighed.

Så fri mig for den omklamring, der er af amagerkanerne lige i øjeblikket. Vi er rent faktisk et af de partier, der har vedstået vores valgløfter. Vi har stillet et forslag i Københavns Borgerrepræsentation, der finansierede en nedgravning af metroen. Det blev stemt ned.

Og så er spørgsmålet ganske enkelt, om man vil have metroens 3. etape, eller man ikke vil have metroens 3. etape. Det er det, valget står imellem, og ikke det pjat, som Enhedslisten præsenterer for Borgerrepræsentationen i dag.

**Jens Johansen (F)**: Jeg ved ikke, hvem der er mest hyklerisk, om det er Enhedslisten eller Venstres borgmester, Søren Pind, fordi Venstres borgmester, Søren Pind, ved ganske udmærket, at det forslag, som Venstre stillede, aldeles ikke kunne finansiere en nedgravning af metroen i København. Så jeg synes, at Venstre burde vende ansigtet til musikken og så bidrage til den her finansiering.

Det siges af Socialdemokratiets ordfører, at det vil koste op til 1 milliard at nedgrave metroen. Det kan også gøres billigere, for en halv milliard-600 millioner, men det kan langtfra gø-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

res for de 200 mill. kr., som efter den socialdemokratiske ordførers opfattelse er, hvad København har fået lov til at bruge på at forbedre metroen, som jo gerne skulle ligge nogle hundrede år.

Da det er 30-årige lån, så er det jo altså ikke ret mange penge hvert år, der skal bruges på at betale af på de her lån, så man kunne godt tage munden fuld, som Enhedslisten gør det, og nedgrave hele strækningen i København. Det vil vi i SF i hvert fald bidrage til. Så derfor kan vi stemme for dette forslag, når det kommer til afstemning.

**Monica Thon (B):** Det Radikale Venstre mener, at det er lidt af et reklamefremstød, Enhedslisten her kommer frem med. Hvis forslaget ikke bliver vedtaget, så har man vist sin gode vilje, og vi andre kan betragtes som forbenede. Og hvis forslaget bliver vedtaget, så har Enhedslisten igen vist sin gode vilje, men det kan være fuldkommen ligegyldigt for projektet. Vi stemmer derfor imod forslaget.

Vi vil i Det Radikale Venstre helst ikke spå om fremtiden, men vi har en formodning om, at der aldrig bliver fundet penge til at grave metroen ned i dens 3. etape. Vi anser det faktisk for mest sandsynligt, at projektet løber ud i sandet helt af sig selv og også uden Enhedslistens hjælp.

Det Radikale Venstre vil derfor gerne bruge denne lejlighed til at minde om, at vi altid har ment, at linjeføringen langs Østamager var uhensigtsmæssig. Vi har forgæves peget på det faktum, at det ikke er på Østamager, de store trafikale problemer findes. De befinder sig på Amagerbrogade. Det er der, publikum er. Der var vel også en grund til, at Amagerbanen blev nedlagt engang.

Vi kan selvfølgelig godt se, at de nye boliger og erhvervsbebyggelserne bør placeres stationsnært, hvorfor vi vil foreslå, at Østamager bliver betjent af sporvogne. De sviner ikke, og skinnerne ligger i niveau. Lad os rette op på en mindre hensigtsmæssig planlægning og optage nye forhandlinger med Trafikministeriet, Københavns Amt og ikke mindst Tårnby Kommune.

**Ole Hentzen (C):** Fra konservativ side har vi fra starten af metroprojektet, både i Folketinget og herinde, været tilhængere af, at byen fik en metro, og herunder også denne 3. etape, som vi nu diskuterer fuldførelsen af.

Vi var vidende om, allerede da loven blev vedtaget i Folketinget og vi havde den til behandling første gang her i byen, at der naturligvis ville blive problemer med 3. etape, fordi den var allerede dengang projekteret til at ligge i niveau. Det er ikke nogen ny opfindelse, at den skal køre i Amagerbanens gamle tracé. Det stod faktisk i anlægsloven, som jo altså var behandlet i Folketinget. Det har været ude til høring i hele København, jeg ved ikke hvor mange gange. Der er intet nyt under solen.

Der har selvfølgelig været nogle mellemstykker i mellemtiden. Der har været en Tårnby Kommune, som havde held til at stjele samtlige 325 mill. kr. i miljøsikringsmidler i forbindelse med anlæggelse af jernbanen til lufthavnen. Det lider Københavns Kommune under i dag, idet vi jo har fået spærret hele vores Sydhavnsindgang qua jernbanebroen derude, selv om den samme stat anlagde en højbro lidt længere ude ved Køge Bugt, men det glemte man alt om.

Nu skriger og råber denne berømte kommune igen, Tårnby Kommune, Tårnby Kommune, som jo er verdens navle i enhver henseende, Tårnby Kommune, som mener, at de ganske simpelt har retten til at bestemme over politiet, hvor tvangsrunder for farligt gods skal være, om Amager Strandvej skal lukkes, eller hvordan nu offentlige høringer skal være vedrørende en lukning af Amager Strandvej. Det skal ingen andre blande sig i, det ved hr. Zimino alt om, og

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

hvis han ikke ved det, så hyrer han nogle advokater. Jeg synes, jeg har hørt det der før med advokaterne. Det må være noget, han har lært oppe i Farum af en eller anden art.

Vi har det sådan i De Konservative, at vi faktisk mener, at én fugl i hånden er bedre end ti på taget. Hvis Københavns Kommune obstruerer gennemførelsen af 3. etape nu, så bliver 3. etape ikke til noget, og det synes jeg, I skal vide, I der tager stilling i dag. Det har Enhedslisten det fint med. De ønsker den ikke, de har en eller anden nostalgisk drøm om, at så kan fuglene stadig spadserer rundt på Amager Strandvej sammen med cyklisterne, og det har de det så fint med.

Tårnby Kommune har det sådan set fint nok med, at den ikke bliver til noget, bare Københavns Kommune fører metroen frem til Tårnbys grænse, for så skal de nok få HUR til at lave en busrute hen til kommunegrænsen, sådan så de kan sende deres borgere ned i metroen, for en metro er en god ting, for sådan er Tårnby Kommune nu en gang.

Det går jo ikke. Vi må jo se lidt langsigtet på det her, og vi må se lidt langt frem i tiden, og det var der altså nogle mennesker, der gjorde der i 1990'erne, da loven om metroen blev vedtaget efter høringer her i Københavns Kommune, efter vedtagelse her i Københavns Kommune samt i Folketinget.

Nu er vi altså ved det sidste slag: Skal vi have resten af metroen, eller skal vi ikke? Og hos De Konservative er vi enige om, at vi skal have den. Vi har sagt i valgkampen – det er så en kommentar til hr. Mikkel Warming, hvor jeg lige sådan en passant må sige, at det antal løfter, der udstedes i en valgkamp, kunne det være skægt egentlig at få summeret op fra samtlige kandidater, fra samtlige partier, og så se, hvad det egentlig udmålte sig i i emner, men også i økonomi. Jeg håber ikke, der er nogen som helst kommune, der overhovedet kommer til noget sted i landet at skulle indfri sådanne løfter, og det føler vi os heller ikke bundet af.

Jeg kan sådan set sige, hvad jeg selv sagde, idet jeg var ordfører før valget og også er det efter valget. Fra konservativ side ønsker vi naturligvis mulighed for, at denne metrostrækning bliver nedgravet, men, som det blev sagt, hvis det drejer sig om, at det er et enten-eller, hvis metroens 3. etape er på spil, så er der ingen tvivl hos De Konservative: Så bliver det ikke et spørgsmål om at stoppe metroen; så ønsker vi den gennemført, således som anlægsloven i sin tid blev vedtaget i Folketinget.

Vi har i denne her sidste fase sagt ja til, at naturligvis vil vi være med til at prøve at finde finansiering, herunder disse 200 mill. kr., som Trafikministeriet og Folketinget har sagt ja til, at Københavns Kommune kan få lov til at lave yderligere finansiering til miljøfremmende foranstaltninger.

Jeg håber da – undskyld, jeg går ind i næste runde, fru formandinde – naturligvis, at det bliver gode millioner, vi investerer i Københavns Kommune. For der er da selvfølgelig nogle vitale trafikårer, som jeg har vanskeligt ved at se kan fungere, hvis vi pludselig laver metroen i niveau på Øresundsvej f.eks. Jamen jeg kan slet ikke forestille mig, hvordan det skulle lade sig gøre, så enten skal den som højbane, eller også skal den ned under, fordi ellers så har København skabt sig selv en barriere på et vitalt sted på Amager.

Jeg synes også, at de mennesker, der i dag skal stemme, skal tænke en smule mere strategisk, og det er der jo nogle partier, der gør ganske godt i andre henseender. Denne kommune vil få vældig behov for, at staten også kommer med yderligere investeringer i det næste projekt, som hedder en ringbane, og hvor ville der dog være et stort flertal i Folketinget uanset partifarve, altså kort sagt det tovlige jyskeparti, som ville sige: Jamen når de tovlige københavnere ikke engang vil gennemføre de projekter, vi sådan set vedtog for 8-10 år siden i Folketinget, hvad



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

søren skal vi så vedtage nye projekter for dem? Så lad os lægge dem ovre i Jylland, for der har vi jo både plads og tid til at lave dem, og borgerne vil sådan set også gerne have dem.

Vi kan altså kort sagt ikke stemme for det af Enhedslisten stillede forslag, som ligesom er et enten-eller om, at her ønsker man at stoppe metroen. Det synes jeg, man skal sige åbent og ærligt fra Enhedslisten: Vi vil ikke have den. Vi ønsker, at folk skal gå derude på Amager Strandvej blandt mågerne og alt det andet, for man vil jo heller ikke have Amager Strandpark. Man vil ingenting derude, det er et rent nostalgisk trip. Man vil ikke have det. Sig det dog åbent, så ved vi andre, hvor vi har jer.

**Karin Storgaard (O):** Jeg kan gøre det rimelig kort. Dansk Folkeparti har den principielle holdning, at metroens 3. etape på Østamager skal nedgraves. I det stillede forslag fra Enhedslisten kan vi ikke se, at man anviser finansieringen. I denne her sag er det jo ikke småpenge, det drejer sig om. Det er flere hundrede millioner, som der overhovedet ikke er anvist finansiering af. Jeg ved ikke, hvilke områder man ville have, det skulle tages fra, hvis det var Københavns Kommune alene, der skulle finansiere det, eller en væsentlig del af det.

Sagen om metroen har vi i øvrigt forventning om, altså selve sagen, snart kommer op i Økonomiudvalget og igen i Borgerrepræsentationen.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti ønsker den bedste løsning. Vi ved også, der skal være forhandlinger med Trafikministeriet og Tårnby Kommune, og vi vil gerne afvente det, inden vi tager stilling til det.

Men vi skal med det samme sige, at vi ikke kan stemme for Enhedslistens forslag, men vi vil undlade at stemme til sagen.

**Jesper Schou Hansen (V):** Man kan jo starte med uændret at konstatere, at Venstre fortsat ønsker metroen i jorden. Og så vil jeg gerne sige tak til hr. Mikkel Warming for spørgsmålene, og så håber jeg, at overskriften klart har givet ham et svar.

Men hvad er det så, vi ser lige i øjeblikket? Ja, i tide og utide hører man ellers Enhedslisten tale om en styrkelse af den kollektive trafik, og Mikkel Warming, her er vist en mulighed for en styrkelse af den kollektive trafik. Men det ærinde, du og Enhedslisten i øjeblikket er ude på, er vist nærmere at stikke en kæp i hjulet på den kollektive trafik ved at opstille en række forudsætninger.

Resultatet af jeres politik bliver, at borgerne på Amager får en højbane i stedet for. Så havde det jo lidt været at foretrække, hvis Enhedslisten havde været modig nok og havde støttet Venstres budgetforslag, hvor vi faktisk afsatte 187 mill. kr. pr. år til en nedgravning. Så i modsætning til, hvad SF har påstået her fra talerstolen, jamen så anviste vi i Venstre rent faktisk de penge, der skal bruges til en nedgravning.

Det, som Enhedslisten gør her, er jo bare at præsentere os for en gang tom retorik. Det er noget sniksnak, der ingen steder fører hen. Et totalt useriøst og ufinansieret forslag, og det bliver bare et tomt slag i luften, andet bliver det ikke.

Venstre ønsker fortsat og har hele tiden ønsket en nedgravning af metroen, og vi er fortsat indstillet på at finde midlerne til en nedgravning.

Med den retorik, som Enhedslisten og hr. Mikkel Warming her stiller os i udsigt, jamen den fører kun én vej igennem, og det er, at vi på overordnet plan vil komme i samme situation som Tårnby: Vi vil få tvunget nogle landsplandirektiver igennem, og vi vil ende op med en højbane på Amager. Se, det tjener intet formål.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

Jeg ville i stedet have glædet mig, hvis Enhedslisten og Mikkel Warming havde lyst til at arbejde sammen med os andre for at få fundet de midler, der skulle til, der kunne skabe en nedgravning.

Jeg vil kraftigt opfordre Enhedslisten til at stille sig på borgernes side i stedet for. Venstre finder man på borgernes side, og vi vil faktisk fortsat kæmpe for en nedgravning af metroen. Vi vil kæmpe for at få så meget igennem som overhovedet muligt, så vi kan få så meget af metroen gravet ned.

I Tårnby bestemmer de naturligvis ikke, hvordan tingene de ser ud. Men jeg ærgrer mig over, at Enhedslisten nu slår ind på en kurs, der kun fører én vej hen, nemlig til en højbane, og det er i virkeligheden at forråde borgerne på Amager.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Leslie Arentoft ... jeg ser ikke rigtig Leslie Arentoft i salen. Ja, det er der ikke noget at gøre ved. Så går vi til 2. runde, og det er Mikkel Warming..

**Mikkel Warming (Ø)**: Karen Hækkerup bruger en del tid på at fortælle, hvorfor tingene haster på grund af optioner og alt muligt andet. Til det er der at sige, at det er jo i høj grad selvskabte problemer, som bl.a. Karen Hækkerups partifælle overborgmesteren vel formentlig har været meget aktiv i at skabe qua sit medlemskab af Ørestadsselskabets bestyrelse ved at lave nogle aftaler, der indebar, at pludselig skal tingene gå enormt stærkt, og at der faktisk reelt ikke er tid til at tage en runde til sådan for alvor, hvis man skal mere dybt i tingene. Det var det, jeg hørte Karen Hækkerup sige.

Og så satte hun sin lid til, at det skulle nok gå alt sammen, fordi i næste uge ville farmand overborgmester ordne det hele. Det ved jeg ikke, om jeg tror på. Det er jeg faktisk ret sikker på, jeg ikke tror på.

Jeg må også lige rette en misforståelse. Sidste gang vi havde dette forslag oppe, det var et par dage før valget, og da skal jeg så i øvrigt til Ole Hentzens ros sige, at han sagde præcis det samme dengang, bortset fra afsnittet om Tårnby, ellers sagde han præcis det samme. Der var faktisk en overvejelse om finansieringen med fra Enhedslistens side. Den sendte vi så gladelig i udvalg, hvor det ikke er dukket frem nogen sinde siden da.

Til Venstre vil jeg først og fremmest sige, at hu hej, hvor det går, angreb er nok det bedste forsvar. Nu bliver det sådan, at hvis man ikke stemmer forslaget om en nedgravning ned, så er man i virkeligheden for en højbane, eller hvordan var det egentlig, det hang sammen? Logikken er lidt mærkelig, fordi ved at fremsætte et forslag om, at metroen skal graves ned, hvis man så oven i købet får det vedtaget, så er Jesper Schou Hansens konklusion, at så går man i virkeligheden ind for en højbane. Det hænger ikke sammen på nogen som helst facon.

Men jeg forstår godt, at man vrider sig, fordi også efter, at Venstres hundrede og nogle millioner var blevet stemt ned, der var jo stadig valgkamp, så der var jo stadig væk masser at snakke om, at metroen skulle graves ned. Man opgav. Man sagde jo ikke, at nu har den onde, onde, onde venstrefløj stemt det hele ned, og derfor som nu, amagerkanere, så er det sådan, at det bliver på terræn. Det sagde Venstre ikke i valgkampen.

Så hvis det her er andet end at angreb er det bedste forsvar, derfor må vi hellere bruge en masse retorik om tomme slag i luften og hykleri osv., osv., så hænger det ikke sammen. Fordi hvis I mente det, I sagde nu, så skulle I have sagt præcis det fra 15. oktober og fremefter, den sidste måned af valgkampen, for der var jeres forslag om de 187 mill. kr. stemt ned. Så var det det, I skulle have sagt. Det, I siger nu, var det ikke. Derved bliver I utroværdige.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Vi er enige med et desværre ikketilstedeværende medlem af Borgerrepræsentationen, daværende borgmester Winnie Larsen-Jensen, som, og det er citeret i dag, det var også på forsiden af Amager Bladet ugen før valget: Hellere ingen løsning end en dårlig og billig løsning.

Det her er et stort projekt. Hvis det skal gøres, skal det gøres ordentligt. Hvis man ikke kan finde pengene nu, må man vente, til man kan, og så gøre det ordentligt. Det her er noget, der skal ligge i 100 år eller 200, tror jeg, Jens Johansen sagde. Hvordan kan det så være, at det er den mest kortsynede budgetlægning, der skal afgøre, hvordan man udformer det? Det er ærlig talt lidt tyndt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er Leslie Arentoft kommet til stede, så nu får Leslie Arentoft ordet.

**Leslie Arentoft (V)**: Altså det er aldrig særlig sjovt, når Enhedslisten inviterer til fest, fordi de gider ikke være medarrangører, de gider ikke rydde op efter festen, og de gider frem for alt ikke betale entré til den fest, de arrangerer.

I havde muligheden for at stemme for i hvert fald en begyndelse, for 187 mill. kr., og I undlod, eller rettere sagt, I stemte faktisk imod, I stemte for jeres eget budget.

Jamen det diskvalificerer, når man så kommer rendende og siger: Jamen den skal alligevel ned. I har jo ikke noget bud på, hvorfra pengene til en nedgravning skal komme.

Det er tragisk, at man får den type forslag stillet, fordi det er rene paradeforslag, som Enhedslisten stiller. Hvis I var kommet konstruktivt med en finansiering i en eller anden form, det kunne være flere grunde til Ørestadsselskabet, som de så skulle udvikle, sælge, det kunne være så mange andre ting, det kunne også være penge, vi hentede herindefra, så var der idé i at sige: Jamen metroen skal ned.

Jeg er i og for sig ikke uenig i, at metroen skal ned på en eller anden måde, men så må man altså finde pengene. Man kan ikke bare invitere til fest og så sige: Vi gider i øvrigt ikke betale det, der skal betales.

**Jens Johansen (F)**: Altså det er lidt pudsigt at høre de borgerlige bussemænd herinde sådan forsøge med skræmmekampagner.

Ole Hentzen siger, at hvis nu København ikke vil have metroen, ja, så kan vi ikke få ringebanen, for tænk så, hvis jyderne bliver sure på os; så vil det jo gå os ilde. Det ved vi jo godt, de er i forvejen. Det kan være, de bliver mere sure, uforståeligt af hvilken grund. Nogle af os, der er jyder, elsker jo København. Så den bider ikke rigtig.

Selvfølgelig vil vi have metroens 3. etape, men den skal være nedgravet, det er en forudsætning, det er klart. Det er det ikke for Ole Hentzen, det vil jeg sige, det har Ole Hentzen også meget tydeligt sagt under valgkampen. Jeg har hørt mange socialdemokrater sige, at det er den eneste ordentlige løsning, det er den eneste rimelige løsning, især de, der er tæt på Amagers befolkning og er valgt derude, som jo nu tordner over, at den ikke bliver nedgravet.

Men vi kom fra de borgerlige bussemænd, fordi der er også andre borgerlige bussemænd. Venstres unge håb og løve herude fra Amager forsøger sig. Jeg ved ikke rigtig, hvem det er, Venstres nye ordfører på området, som jo sagde lidt mere om, hvad Venstre vil, end Søren Pind gjorde, borgmesteren. Venstre vil have metroen nedgravet, men tør ikke stemme for Enhedslistens forslag af frygt for at få en højbane. Der er et eller andet, der halter i Venstres logik her, og jeg synes ikke, at Leslie Arentoft gør det bedre.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

Vi har hørt Den Socialdemokratiske ordfører sige, at Københavns Kommune har fået lov til at udvide lånerammen med 200 mill. kr. Vi ved, at der skal mindst 500-600 mill. kr. til for at få en minimalistisk nedgravet løsning. Over 30 år er der altså ikke den store forskel på 200 mill. og 600 mill. kr.

Jeg synes, det er rimeligt at pålægge overborgmesteren i forhandlinger med regeringen at søge at få udvidet denne låneramme, så vi kan få en fuld nedgravning. Hvorfor ikke? Det er den bedste løsning. Det er også det, Venstre vil – nå nej, Venstre vil ikke noget som helst af frygt for at få en højbane. Venstre går ind for nedgravning, men tør ikke stemme for forslag om, at metroen skal graves ned, og vil slet, slet, slet ikke diskutere finansiering. Det synes jeg er ynkeligt, bussemænd eller ej.

**Jesper Schou Hansen (V):** Jeg synes så til gengæld, det er ynkeligt at se, hvad det er for et skråplan, Enhedslisten gerne vil have Borgerrepræsentationen ud på her i dag, for vi har jo sådan set, hvad det er der sker, når man stiller sig på bagbenene.

Vi kan jo bare tage Tårnby Kommune som et ganske godt eksempel. Hvor er det, det har bragt dem hen i dag? Står de bare i nærheden af bare noget, der minder om en nedgravning af bare så meget som en eneste meter af metroen i Tårnby Kommune? Nej, de står til at få en højbane banket ned hele vejen igennem. Sådan som de opfører sig i øjeblikket, får de ikke engang indflydelse på de lokalplaner, der skal til, for, at metroen kan gennemføres i Tårnby Kommune. De risikerer at få et landsplandirektiv smidt i hovedet i stedet for.

Men det er åbenbart det, Enhedslisten gerne vil. De vil gerne stille sig op med noget tom retorik her og så sige: Hold da op, nu skal vi søreme bare pålægge overborgmesteren både det ene og andet i denne forbindelse. Men det bringer jo bare ikke, hr. Mikkel Warming eller Jens Johansen fra SF, metroen i jorden.

Venstre ønsker metroen i jorden, og vi glæder os over hver eneste meter vi får midler til at få bragt ned i jorden.

Så må man jo bare spørge: Hvad er det så, Enhedslisten har bidraget til i den forbindelse? De har bidraget til absolut intet andet end tom retorik. Deres tomme retorik risikerer bare at forråde amagerkanerne, så de ender med en højbane ned gennem terrænet, sådan som Tårnbys borgere står til i øjeblikket. Det vil vi faktisk ikke medvirke til. Metroen skal i jorden, og det kommer den ikke med Enhedslistens forslag.

**Ole Hentzen (C):** Når man hører Enhedslisten, skulle man næsten tro, de var tilhængere af Ørestaden og metro og det hele. Hvem erindrer ikke, og det kan Forhandlingerne jo sådan set dokumentere, at Enhedslisten har stemt imod, at der skulle laves forstærkerstationer til elektricitet og lignende for at lave byudvikling og togbane. De stemte imod ... (*Afbrydelse*). – Og kloakker ... (*Afbrydelse*). – I gamle dage. Må jeg minde om, at de gamle dage ligger altså i nyere tid. Det er efter at anlægsloven om metroen er lavet, men det er så i gamle dage. Jeg forstår, at vores opfattelse af gamle dage og nyere tid er lidt forskellig.

Nej, min bemærkning var egentlig bare til Jens Johansen. Jeg ved godt, at renten er for nedadgående, men ligefrem at håbe på, at renten bliver negativ, sådan at det virkelig skulle kunne betale sig for Københavns Kommune at lave en yderligere finansiering på en halv milliard med en lånoptagelse på 30 år, synes jeg er for meget. Det er næsten at gå så meget med bind for øjnene, som Socialdemokratiet og SF i gamle dage var med til egentlig at stavnsbinde denne by gældsmæssigt, og det er den gæld, vi i dag egentlig afbetaler på.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

**Mikkel Warming** (Ø): Nu må de borgerlige snart til at finde ud af, hvad det egentlig er der sker, hvis man vedtager Enhedslistens forslag – nej, undskyld, borgerlige og Socialdemokratiet, undskyld. Fordi Socialdemokratiets største frygt, og Ole Hentzen har været inde på samme tankegang, er, at vedtager man dette forslag, så kommer 3. etape ikke. Venstre derimod siger, at vedtager man det her forslag, så kommer højbanen for fuldt tryk. Det er ikke helt det samme, og I må se at bestemme jer.

Jeg har en fornemmelse af, at Jesper Schou Hansen på den måde har opfundet et helt nyt og ukendt argument, som ingen har hørt før, heller ikke fra Venstrefolkene i efteråret, da det her blev diskuteret. Så kunne det hænge sammen med, at han har opdaget, at ude i hans egen valgkreds ser de på det på samme måde, som Winnie Larsen-Jensen gjorde det før valget, at hellere ingen løsning end en dårlig og billig løsning.

Så må man jo opfinde noget andet, der kan begrunde, hvorfor man ikke stemmer for forslaget om at grave metroen ned. For Venstres argumentation har indtil nu, før i dag, under diskussionerne i efteråret, været, at stillede man en forudsætning op om, at den skulle graves ned, jamen så ville ulykkerne regne ned, og metroens 3. etape ville ikke blive til noget. Det har man skiftet ud med, at så kommer den alligevel, men den kommer, ligesom den er planlagt. Det er i øvrigt svært at forstå, hvorfor det skulle være noget slemt for Venstre, når man nu åbenbart gerne vil have det uanset hvad, hvordan det så end bliver.

Og så det her med Tårnby. Jamen Tårnby står vel nogenlunde der, hvor de hele tiden har stået, i den forstand, at de får en højbane, om de kan lide det eller ej. Den eneste forskel, der er, er, at hvis de ikke selv udarbejder lokalplan, så kommer nogle andre og gør det. Det er det, man kalder »siciliansk indflydelse«: Du har en kniv for struben, og så kan du bukke dig ned og tage denne her lort – undskyld, den her ting op fra jorden. Og enten gør du det selv, eller også tager vi din hånd og fører den ned og tager den op. Resultatet bliver præcis det samme.

Men det er interessant at høre Venstres amagerkanske argumentation, som jeg er sikker på er opfundet til lejligheden. Det gør den ikke mere troværdig, det gør ikke Venstre mindre hyklerisk, men det gør debatten mere rodet, og det kan jeg godt forstå, at Venstre har interesse i i øjeblikket.

**Jens Johansen** (F): Altså det er pudsigt at høre Ole Hentzen tale om lånoptagning i Københavns Kommune, som om det var noget, SF skulle have været ansvarlig for. Budgetter blev SF involveret i fra 1990; det ved Ole Hentzen også.

Det, der bringer mig herop, er Jesper Schou Hansens argumentation; den er højst besynderlig. Altså hvorfor tale om Tårnby? Vi er ikke i Tårnby Kommune. Overborgmesteren hedder ikke Zimino. Vi har en overborgmester, som er gået i forhandling med de andre parter i Østamagerbaneselskabet om finansieringen. Der er også fundet en løsning, som betyder, at de forbedringer, vi vil have i Københavns Kommune, må vi selv finansiere.

Der kan vi så høre på det udspil, der er kommet, at vi kan regne med, at der er vilje til at finde 200 mill. kr. Det kan sikre en delvis nedgravning. Og Venstre er glade for hver en meter, der kommer i jorden, men der skal altså tilsyneladende ikke mere i jorden end det, der kan finansieres af de 200 mill. kr., som overborgmesteren er kommet med i udvidet låneramme, i hvert fald ikke, hvis man skal tro det, Jesper Schou Hansen siger. Han vil altså være taknemmelig for det, overborgmesteren nu har fået i jorden, men vil ikke yderligere presse på for at få mere i jorden.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Det er det, vi andre gerne vil, men Venstre vil ikke. Venstre er nemlig glade for de meter, der er kommet i jorden. Og af frygt for at få en højbane og et landsplandirektiv, ja, så hiver Venstre Tårnby frem som et skræmmeeksempel.

Vi er ikke i Tårnby, vi er i København, og jeg er helt sikker på, at der også her i København vil være et flertal for at lave en lokalplan. Venstre er jo glade for hver en meter, der kommer i jorden.

Og med det, der nu er sagt, nemlig at Venstre ikke vil medvirke til at få yderligere meter i jorden, så stopper den dér. De må jo så få at vide ude på Amager, at Venstre ikke vil have mere i jorden end det, overborgmesteren nu har sikret.

**Jesper Schou Hansen (V):** Jamen nu er det så, man for tredje gang kan bevæge sig på talerstolen for at forsøge at fortælle Mikkelt Warming endnu en gang, at Venstre ønsker metroen gravet i jorden. Jeg er ikke sikker på, at jeg kan sige det tydeligere end med de ord: Venstre ønsker metroen gravet i jorden.

Men vi må bare konstatere, at Enhedslisten synes, det er sjovere at være ude på et skråplan, hvor man skal sætte sig uden for den politiske indflydelse og så sidde og komme med et ufinansieret forslag, hvor man møder med lige præcis nul kroner til at få gravet metroen i jorden. Så er det bare, vi advarer Enhedslisten.

Og så kan jeg i øvrigt sige det samme til SF, at vi risikerer jo præcis at komme i samme situation som Tårnby, som jo ikke engang har fået bevilget en bukket femøre til at få noget som helst i jorden. Så er det, at det, jeg advokerer for, er, at så kommer den her højbane bare hele vejen bankende ned igennem det amagerkanske landskab. Se, det er jo præcis det, vi ikke ønsker. Vi ønsker rent faktisk mest muligt af metroen i jorden, og vi ønsker faktisk hele metroen i jorden.

I den forbindelse er vi selvfølgelig glade for hver eneste krone, der er fundet til at få metroen i jorden, og vi vil fortsat kæmpe for at finde de penge, der skal til, at hele metroen kommer ned i jorden.

Men hvor bringer den politik, som Enhedslisten og for den sags skyld også SF lægger for dagen, os hen? Absolut ingen steder. Det er det, der er forræderiet mod den amagerkanske befolkning.

(Kort bemærkning).

**Jens Johansen (F):** Venstre vil fortsat kæmpe for at få metroen i jorden. Jeg synes, Venstre har strakt våben. Venstre vil i hvert fald ikke arbejde politisk for at få metroen yderligere i jorden end det, der nu er kommet som oplæg fra overborgmesteren.

Når man opgiver at arbejde politisk, ja, hvad gør man så? Jeg tror, Jesper Schou Hansen nævner det her i sin aftenbøn, og så håber han på, at der kommer mere metro i jorden.

(Kort bemærkning).

**Mikkelt Warming (Ø):** Man skal være om ikke ung og liberal så dog over 30 og liberal for at forstå Jesper Schou Hansen i øjeblikket. Venstre ønsker metroen i jorden, derfor vil Venstre stemme imod et forslag om, at metroen skal i jorden. Kan Venstres position siges meget mere tydeligt?

**Medlemsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 11. 4 undlod at stemme.**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, C og D.

O undlod.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført protokollen:

"DF mener, den bedste løsning er en nedgravning af metroens 3. etape.

DF undlader at stemme til forslaget, da der er forhandlinger i gang om en løsning.

DF vil afvente disse forhandlinger og tage endelig stilling til planerne for metroens 3. etape, når resultatet af disse forhandlinger kommer på BR's dagsorden."

=====

### 24) BR 161/02. Medlemsforslag om oprettelse af en Øresundsmiljøskole

(Stillet af Per Bregengaard (Ø), Bo Asmus Kjeldgaard (F) og Winnie Berndtson (A)):

Det foreslås, at der oprettes en miljøskole i Københavns Havn – Carls Bastion – som udgangspunkt for formidling og undervisning. Øresundsmiljøskolens vision er at knytte by, havn og sund sammen og give de københavnske borgere – og især børnene og de unge – en forståelse af sammenhængen mellem kulturmiljø og havnemiljø og derved anspore til interesse for og engagement i byens udvikling og miljømæssige fremtid.

Det foreslås endvidere, at Uddannelses- og Ungdomsforvaltningens og Miljø- og Forsyningsforvaltningens samarbejde om miljøtjenesten udvides med Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at give sagen to ord med på vejen og sige, at det er et glimrende projekt, der er mulighed for at oprette ude på Carls Bastion, til glæde og gavn for ikke mindst byens børn og unge i institutioner og skoler. Det er en miljøskole, der lægger vægt på at forene byen, havnen og miljøet, og den har et særligt nordisk aspekt, og der er også midler i det, som Foreningen Norden har.

Endvidere sker der med tiltrædelsen af denne sag også, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen indgår i det samarbejde, der er omkring miljøtingene for børnene. De bliver en part i det, der hedder Miljøtjenesten, og det er et godt fremskridt, at det ikke alene er miljø- og forsyningsforvaltningen og uddannelses- og ungdomsforvaltningen, men at vi også får den sidste del af børn og unge-forvaltningerne i kommunen med.

**Louise Frevert** (O): Ja, der er sikkert nogle, der vil synes, at det her er et lidt langhåret projekt. Men faktisk synes Dansk Folkeparti, det er yderst udmærket. Så jeg kan indledningsvis sige, at vi godt vil støtte det, også fordi det er en rimelig økonomi, der er i det. Og vi synes også, det er godt, at børnene får indblik i at være miljøbevidste, og netop at det kan bruges både til undervisning og til fritidsaktiviteter, det synes vi er en rigtig, rigtig, rigtig god idé.

Så forslaget har Dansk Folkepartis fulde opbakning.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

**Klaus Bondam (B):** Det Radikale Venstre vil støtte dette aldeles fremragende forslag, som de 3 borgmestre er kommet med. Og så ser vi det jo som et dejlig positivt eksempel på, at Borgerrepræsentationen kan handle hurtigt og effektivt, når de rigtige ting dukker op. Så vi ønsker projektet held og lykke.

**Mogens Lønborg (C):** Vi synes, det lyder meget godt, når man læser det her igennem, men vi synes ikke, sagen er tilstrækkelig belyst, så vi vil foreslå, at den bliver sendt i udvalg. Vi kan ikke i den form, det ligger her, med den beskedne tekst, der er her, stemme bare for sådan at oprette denne her skole.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal spørge Mogens Lønborg, hvilket udvalg De Konservative foreslår det henvist til, det angår sådan set 3 udvalg? ... (*Tilråb*). Vi henviser det til ét udvalg med høring af de 2 andre. Hvilket foretrækker man så som hovedudvalg? ... (*Tilråb*). Tak. Vi går til 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Altså jeg vil jo sige så meget, at jeg ikke har noget mod udvalgsbehandling af sager, men jeg synes, at før man tager dem i udvalg, skal der ligesom være en grund til det. Mogens Lønborg var jo mildest talt meget upræcis. Jamen hvad er det for noget, som ikke er belyst i de her ting, hvad er det, vi skal diskutere i udvalg?

Det er jo også sådan, så hvis man sender sager i udvalg fra Borgerrepræsentationens side, så må man på en eller anden måde have givet udvalget besked på, hvad det er for nogle ting det skal arbejde med.

Så den der med, at det her ikke er nok beskrevet osv., bare i udvalg. Altså jeg gider ikke sende den i udvalg med den begrundelse. Hvis der er nogle argumenter, hvad det er for nogle ting, man gerne vil have oplyst, så tager jeg gerne en udvalgsbehandling. Men bare et eller andet plidderpladder synes jeg ikke.

**Ole Hentzen (C):** Kære undervisningsborgmester. Det lyder jo så vidunderligt, at de fremtidige driftsomkostninger på ca. 1 million må man jo se at finde et eller andet sted, og jeg ved jo, at borgmesteren for U & U vælter sig i penge, at Borgerrepræsentationen sådan set til stadighed får indstillinger om, at han gerne vil overføre penge til andre forvaltninger, fordi der er rigeligt i U & U.

Der er åbenbart så mange, så 1 million kan der sagtens findes i de fremtidige driftsbudgetter i U & U til at lære børnene om fiskeri, sejlsport, roning, rene havne, sikkerhed til søs. Det er alt sammen områder, hvor vi har klubliv, som vi i andre forvaltninger støtter til at lære børnene om. Hvad pokker skal vi bruge undervisningsmidler under U & U til det for?

Ja, det ved jeg da godt. Man vil så pokkers meget i den forvaltning. Der er sikkert en udmærket mand eller dame, der er ansat til det. Men herrestegud, det kan da ikke være rigtigt det her, fiskeri, skal de sidde og fiske derude, børnene, når de skal ud på tjeneste? Det er det, der står under punkt 2.

Lad det nu lige komme ud i de udvalg, så I får diskuteret, hvad er det, I vil bruge de midler til? Eller ønsker borgmesteren sådan set, at det flertal, han åbenbart har samlet sammen, allerede i dag forpligtiger sig til at udvide budgettet til U & U med 1 million? Så synes jeg, det er reelt nok. I har taget stilling til, at de skal lære roning og alt muligt andet, og I er alle sammen med til at skaffe den million ekstra.



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

Så husk at sige, når I er ude på skolerne til diskussioner med forældrene, at bøgerne skal altså stadig være lasede, fordi vi har valgt at bruge 1 million til, at de skal lære at fiske, og de skal søreme vide noget om roning og andre ting. Det synes jeg er reelt nok. Men så skal vi altså bare sige det herindefra som åben snak.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 3. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Altså med Ole Hentzens glimrende tale heroppe finder jeg faktisk ikke nogen grund til udvalgsbehandling. Fordi det, der jo fremgår klart, er, at De Konservative er imod forslaget. Det behøver de da ikke en udvalgsbehandling til at uddybe. Så jeg forstår ikke det der med udvalgsbehandling.

Så vil jeg lige bede Ole Hentzen om så, nu når han ikke har læst forslaget her, bare at gå lige et par linjer længere ned end det der med de 950.000 kr. og så se, at man har faktisk fingrene i forskellige fonde, som kan bidrage med 300.000 kr.

Så vil jeg også bede Ole Hentzen se på det 2. »at«, hvor der står, at det er uddannelses- og ungdomsforvaltningens, miljø- og forsyningsforvaltningens og familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens budgetter, der skal bidrage til de her ting. Så det er altså ikke et solo U & U-projekt. Men det er da klart, at pengene skal tages fra kommunen. Det kan der ikke laves om på.

Jeg forstod ikke den der lange svada med U & U, der skal sende penge andre steder hen.

Om børnene skulle fiske – jamen det kan da godt være, det er et glimrende projekt at fange nogle fisk for nogle børn og finde ud af, hvordan sådan nogle fisk ser ud uden på og indvendig osv.

Jeg vil så bare sige, hvis man læser lidt mere i teksten, at det ikke er det eneste, de skal på dette projekt. Der er mange andre gode formål både i undervisningsmæssig sammenhæng, for der skal det bruges, og i fritidsmæssig sammenhæng, børnehaver, fritidshjem, klubber osv. Det er vel meget god beskæftigelse i børnenes fritid, at de kan fiske. Det er der nogle, der elsker. Jeg har nu aldrig prøvet det – nej, det er nu ikke helt rigtigt, jeg har prøvet det én gang, jeg har engang fanget en fisk i Afrika. Men det er der nogle, der går meget op i og får meget ud af.

Jeg kan godt se på Ole Hentzens mimik, at det var nu egentlig ikke den der udvalghenvisning, han brændte efter. Det var at stemme imod forslaget. Og det synes jeg, Ole Hentzen skal være velkommen til allerede i aften, hvis han lyster det.

**Ole Hentzen (C)**: Nu var borgmesteren jo lige ved at omvende mig, fordi når han sagde, at han ikke havde lært at fiske, så kan det jo være forklaringen selvfølgelig på meget af den adfærd, han senere i livet har udøvet, ikke mindst her i Borgerrepræsentationen.

Kære Per Bregengaard. Det er jo ikke bare fiskeri, og selvfølgelig er det heller ikke 950.000, for man håber jo at få de 300.000 af eksterne finansieringskilder, og det håber man selvfølgelig på via fonde og tips og lottomidler osv.

Fakta er, kommunen etablerer en omkostning på en lille million, og man håber at få en eksternt finansiering på disse 300.000 kr. hvert år. Per Bregengaard ved også, at både lottomidler, tipsmidler og fonde skal søges hvert eneste år, de giver aldrig faste, løbende bevillinger til den slags ting, og så kan vi selvfølgelig krydse fingre og håbe på det.

Vi er ikke vilde med at skulle tage penge fra uddannelse.

Og så siger Per Bregengaard familie- og arbejdsmarkedet. Ja, ja, det er så hjemmehjælperne, der skal holde for, forstår jeg. Det er jo helt vidunderligt, at hjemmehjælpen nu skal bruges

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 14. marts 2002

---

til at lære noget om kulturmiljøet ved havnen og Øresund og kulturel forståelse. Det er vidunderligt.

Man laver en ny omkostning på 1 million. Sig det dog, som det er. Man synes, det er vidunderligt, og I ønsker at finansiere det. Så gør det. Men lad være at få det op, som om det her er det syttende vidunder, at børnene skal lære noget om roning og fiskeri og alt muligt andet. I har noget, I ønsker at lave, og I ønsker ikke at bruge de andre midler, som I har til det. Nu har I slået jer sammen for ligesom at få lidt markedsføring på det, og der skal komme mange fine blade ud af det med jeres portrætter på, og det er så fint nok. Vi vil bare ikke være med til det.

**Mogens Lønborg (C):** Jeg vil gerne fastholde mit forslag om, at den bliver sendt i udvalg.

Jeg er ikke afvisende over for de her ting, det er vi ikke. Som jeg sagde, da jeg var oppe første gang, er der mange positive ting i de her ting.

Når der bliver sat et spørgsmålstegn, som nu Ole også gør det her, så er det selvfølgelig også fordi vi føler, at det her ikke er tilstrækkelig belyst. Det, jeg bl.a. mener med det, kære uddannelses- og ungdomsborgmester Per Bregengaard, er, at jeg synes, formålene er ganske udmærkede, men har vi ikke nogle andre institutioner allerede?

Det er sådan nogle ting, vi ikke får belyst i det her: Er der nogle andre steder, hvor vi kan få de samme formål tilgodeset uden at skulle etablere en ny institution? Jeg ved ikke svaret. Jeg er meget enig i mange af de her ting, og jeg synes, at de ting, der bliver sagt, er da ganske udmærkede, men jeg synes bare ikke, man kan tage en beslutning om at etablere en institution på det her grundlag. Det skal være uddybet noget bedre.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Per Bregengaard:** Nu ved jeg ikke, om udvalgsbehandling skal bruges til, at De Konservative bliver enige om, hvad de mener om denne sag.

Men stadig væk har jeg ikke fundet et eneste spørgsmål andet end den gode konservative gruppeformand, som spørger: Eksisterer der ikke andre ting end det her? Jo, der eksisterer andre ting i den her Miljøtjeneste. Der er vandværket, der er mininaturskoler osv., alle de her ting, der er brug for. Der er bare også behov for en ting som den her, som har en særlig profil.

Det er jo så ikke udvalgsbehandling, man ønsker, men egentlige oplysninger, og de oplysninger er tilgængelige på et hvilket som helst tidspunkt, herunder når man forbereder sig til Borgerrepræsentationens møder.

**Frank Hedegaard (F):** Jeg vil også kun knytte en kort bemærkning til det.

Som nyt medlem kan man jo godt overraskes her, man har siddet og lyttet til en debat i salen her, hvor vi diskuterer halve og hele milliarder, og her taler vi om at skulle ud og bruge omkring 500.000-600.000 kr. på at skabe noget kvalitet for den her bys børn.

Det her er ikke en diskussion om at lære at fiske eller om at lære at sejle. Det her er en diskussion om, om København vil være med til at skabe nogle vilkår for børn, hvor de kan være med til at udvikle sig.

Der er ingen af jer, der har sat spørgsmålstegn ved endnu, hvorfor I går i Zoologisk Have og ser på dansk malkekvæg. Der er altså en grund til, at man i dag må præge børn med, hvad det er der har været naturligt for vores generationer at få ind med modermælken. Det har man ikke naturligt i dag.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. marts 2002

---

Det her handler om også at give børn en indfaldsvinkel til at forstå det samfund, som de nu skal indtræde i. Så derfor er det ganske få penge at lægge ud til børnekultur, til at skabe en vis form for sikring for fremtiden i, at der er nogle, der også forstår miljøspørgsmål til den tid.

Derfor bliver De Konservatives spørgsmål også – hvad det egentlig er, man ønsker oplyst – en lille smule usikkert og en lille smule bleget, kan man sige, i denne diskussion. Den står slet ikke i proportion til den diskussion, vi lige har haft i salen.

Det her er et spørgsmål om, at mange andre kommuner omkring København i øjeblikket har naturskoler og begynder at udvikle ting omkring det. Man gør det også på landets uddannelsesinstitutioner. Her er stigende fokus på børn, børns opvækstvilkår og dannelse. Det er en del af den dannelse, som Københavns børn også skal have mulighed for at deltage i på sådan en miljøskole.

Så jeg synes lige, man skulle prøve at sætte tingene lidt ind i proportioner, efter at man har stået her og diskuteret milliarder. Vi taler om ganske få penge. De bliver ikke svære at finde. De kan godt komme ind, så projektet også godt kan blive rentabelt.

(Kort bemærkning).

**Mogens Lønborg (C):** Det skal blive en meget kort bemærkning.

Nu har vi brugt meget tid i dag på at diskutere strukturelle forhold, vedtægtsforhold omkring Byens Huse. Det viser jo, hvor vigtigt det er hvordan man skruer nogle ting sammen. Det gælder tilsvarende her. Hvordan skal det her organiseres? Vi søger bare at oprette en skole. Skal det være en selvejende institution eller hvad skal det være? De ting er slet ikke beskrevet i det her.

Det er det, jeg bare påpeger. Jeg er ikke imod de intentioner, der ligger i de her ting. Jeg synes også, børnene har godt af at fiske og alt muligt andet, det er slet ikke det. Men jeg synes bare mere principielt, at når man sætter noget nyt i værk, så skal det være bedre belyst. Hvor mange børn f.eks. forestiller man sig, der skal gå i denne skole? Det har man heller ikke et eneste tal på. Det er sådan noget, jeg synes bare er dårligt arbejde, at man ikke gør noget mere, oplyser denne sag noget bedre. Og derfor foreslår jeg, at vi sender den i udvalg.

(Kort bemærkning).

**Louise Frevert (O):** Det er da utroligt, hvad man skal høre i denne sal. Det er da utroligt, så friskluftfjendske Konservative er. Det må åbenbart være meget lang tid siden, at de ærede herremedlemmer i Det Konservative Folkeparti har haft børn, som egentlig ved, hvad behovene er. At begynde at tale om selvejende institutioner og alt muligt andet.

Det her et pilotprojekt, det her er et projekt, som byen har brug for. Det er da fuldstændig vanvittigt at begynde at hidse sig op på den måde og bruge så meget tid på et projekt, der er så givtigt.

Jeg synes, det er flovt for Det Konservative Folkeparti, at de ter sig på denne her måde. Modstandere af aktiviteter for børn og frisk luft og badning i havnen. Nej, nej, nej, nej. Det går altså ikke, Mogens Lønborg.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Med de bemærkninger er der ikke flere, der har meldt sig på talerlisten.

**Det Konservative Folkeparti stillede følgende forslag:**

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 14. marts 2002**

---

"Sagen henvises til Uddannelses- og Ungdomsudvalget med høring af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget."

Forslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 12. 1 undlod at stemme.

For stemte V og C med undtagelse af 1 medlem (Majbritt Mamsen).

Imod stemte A, F, B, Ø, O og D.

1 medlem af C (Majbritt Mamsen) undlod.

Medlemsforslaget blev herefter tiltrådt.

=====

**25) BR 169/02. Forlængelse af orlov**

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse, § 15, stk. 2, om at forlænge Peter Skaarups orlov indtil den 26. maj 2002.

**Indstillingen blev godkendt.**

=====

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der er ikke flere sager i åbent møde. Borgerrepræsentationens næste møde afholdes torsdag den 11. april 2002 kl. 17.30.

*Dørene blev lukket kl. 21.25.*

**Disse sager behandledes for lukkede døre:**

**26) BR 153/02. Rapport**

(Økonomiudvalget)

**Rapporten blev taget til efterretning.**

=====

**27) BR 137/02. Personalesag**

(Økonomiudvalget)

**Indstillingen blev godkendt.**

---

*Mødet sluttede kl. 21.26.*

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**  
**Mødet 14. marts 2002**

---